

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநமஃ

அழகியமணவாள தாசனென்கிற

திவ் வியகவிப்பிள்ளை ப்பெருமான

ஐயங்கரா அருளிச்செய்த

திருவரங்கத்தந்தா திமூலமும்,

திரிசிரபுரம்

மஹாவித்வஜ்ஜன சேகரராகிய

வி. கோவிந்தபிள்ளையவர்கள்

முன்னிலை யில்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ, ரிஜிஸ்டா,

கிருஷ்ணசாமிமுதலியாரவர்கள்

கு ம ா ர ர்

நம்மாழ்வார்தாசரவர்களால்,

செய்தபிரதிபதமும

முன்பதிப்பிதத பிரதிககணங்கப்

ப ரிசோதிதது,

இஃது.

திரிசிரபுரம்,

பு த் த க ஷா ப் பு

தி. சபாபதிபிள்ளை

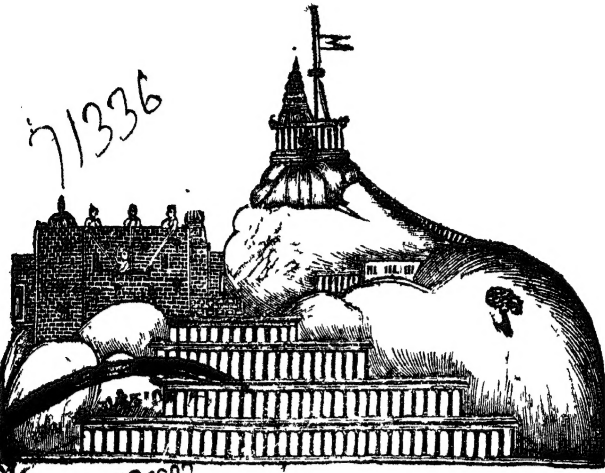
அவர்களது

ஸ்ரீ மட்டுவார்குழலம்பாள் அச்சுக்கூடத்திற்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது,

1888

71336

24 FEB 1991

விளம்பரம்.

* இதனால் யாவருக்கும் தெரிவிப்பதாயதெனில் தஞ்சை தஞ்சை கயி
வழியில் திரிசிராமலை, திருச்சிரபுரம், திருச்சிலுப்பள்ளி என்னும் பலநாம
ங்களுடைய திருச்சிராமலை புராணம் எனனும் செல்வந்திபுராணம்
வெகுதூலமாய அச்சிடாமலும் நூல்கிடைக்காமல் மறைவுபட்டிருந்ததி
னால் அதை இப்போது கை யூர் மாதுருத்தேஸ்வரா இடப்பாகம் பெற்ற
சுகந்தகுந்தளநாயகி யம்மனென்றும் ஸ்ரீ மட்டுவா குழலம்பாளம்மனெ
ன்றும் இத்திருநாமம் பெற்ற கை அம்மனுடைய அனுக்கிரகத்தால் சென்
னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை சாயிராய்க்காவீதி (சூட) வது நெம்பர் வீட்டில்
கை ஸ்ரீ மட்டுவார் குழலம்பாளம்மன்பேரால் அச்சுக்கூடம் வைத்து
விறுத்தியுண்டாகி வருகிற இவ்வச்சுக்கூடத்தலைவராயும், கை யூரிலும்
நஞ்சாலா கருவூரிலும் புதுக்கோட்டையிலும் புஸ்தகங்களை வைத்திருந்
தும் தி. சபாபதிபிள்ளையவர்களால் வித்துவாம்சர்களைக் கொண்டு பிழை
களைத் திருத்தி நல்லகாகிதமெழுத்துக்களுடன் கை செல்வந்திபுராண
மும் சைவாகம மிருபத்தெட்டினுள் - உச - வது சந்தாந சர்வோத்த
மத்தின் உபதேசம் பதினென்றினுள் - அ - வது சிலுதருமோத்திர
மும் திருமூலர் திருமந்திர மூவாயிரமும் அச்சிட்டிருப்பதால் அதுவு
ம் ம-ந-ந-ஸ்ரீ, ஆறுமுகநர்வலரவர்களாலும் ம-ந-ந-ஸ்ரீ, புஷ்பரத் செ
ட்டியாரவர்களாலும் அச்சிட்ட புஸ்தகங்களும் மற்ற பலவிதமியிற் தெலு
ங்குகிரந்தம் பாடசாலைக்குப் போகமுள்ள புஸ்தகங்களும் கை யூர்களில்
கை யார் கடைகளில் விலைசகாயமாய் வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கி.

தி, சபாபதிபிள்ளை - தம்பி.

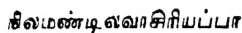
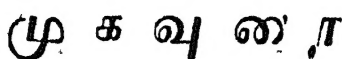
தென்கிடாசலம்பிள்ளை,

மருமகன் திருச்சுப்பராயப்பிள்ளை.

சர்வஜித்து-இரு

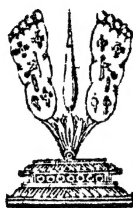
மாசி-ஸ்ரீ உலக

}

திருமலருந்தித் தீசைமுகனளிப்ப
வருடல்தலைய வையகத்துற
கடியார் துளவக கவின்றோளரங்கன்
அடியார்க்கடியார்க் கடியார்க்கடியேன்
வந்தனந்தத்துரை வாய்மையைப்புலவர்
உந்தநம்செவியுற வுலப்புடன்சென்மின்
அந்தமினான்மறை யாழ்வார்பதின்மர்
செந்தமிழாகச் செய்யவுமகுது.
நாலாயிரமா னனியோசரிய
நாலாயிருப்ப நுவன்றிடப்புக்கு
துக்கமின்மார்க்குத துணீவியொட்டே
தக்கநற்குணங்க டுந்தெ கையெட்டே
அருமங்கயர்முத லரம்போகமெட்டே
திருமந்திரத்துட் டிகழெழுந்தெட்டே
ஆயிருப்பதலா லவன்தனையற்கும்
மேயிருங்கண்களு மெட்டாயிருத்தலின்
எட்டுக்குறியவ னெம்பிரானென்றே
கட்டுறுதந்நூற் கணக்குமகுதாகெனாத்
திருவாய்மலர்ந்து தேயரவிசையுறு
மருவாய்மலர்ந்தார் மாமணவாளா
தாசருகந்தரு டன்மையுற்றியார்க்கும்
பேசருயட்டப் பிரபந்தத்துள்
நந்தாதியங்கு நற்றிருவரங்கத்
தந்தாதியதம் கழகார்பிரதிபதம்
பொன்னசலந்தனைப் புரட்டுவல்லானெனாத்
துன்னசவலினே தோழுடையேனும்
வனாவானிசைந்து வளம்பெறுபதங்கட்
ருனாவானிலக்கியத் துற்றுணர்ந்தனவும்

தண்டமிழ்வேதந் தன்னிலுமிந்த
வண்டமிழ்து வினு மற்றவையேழினும்
நிகழும்பதங்களேநேர்படத்தொடுத்துத்
திகழுமியற்சொல் செப்பும்பொருள்கள்
புலண்படகிற்றலிற் புகலாதொழித்துப்
பலன்றருபண்புறு பாககளுட்பட்ட
தெரிவரியனவை தெளிவுறக்கேட்டு
வரிவரிதோரும் வண்டனையிரித்துப்
போதவர்கிரிசிர புரந்தனிவிழைத்த
மாதவததாங்கு வந்தவதரிந்தான்
பொற்பாகவரி புணையடியேத்தும்
நற்பாகவத னாவலாதலைவன்
இங்கைந்திலககண மிலகசியந்தன்னுஞ்ஞ
சங்கைகடிகந்தோன் சதுரகோவிந்தன்
என்னும்பெயரின னிடங்கொண்டிதனுள்
அன்னங்குறைகளைத் துடைத்திடச்செய்தே
பதித்தனனடியேன் பாழ்மனக்கவலையின்
கதித்தனைவகளுங் கல்லாக்குறைகளும்
அச்சாசிரிய ராற்றாமநநத
நச்சாசிரிக்க நற்றிறமின்மையும்
'அக்கரஞ்சொறபொருளாபுகைகளைந்து
சிக்கறச்செய்கிலாத்நீமையும்மற்றும்
எல்லாங்கமித்தடி யேற்கருள்புரிந்தென்
பொல்லாங்கறுத்துப் புணரியங்கணத்தின்
இழிநீர்தனையு மேற்குறகட்டமையின்
கழிநீரோதுங் கற்றிலேனுனாயும்
வலையினென்பதுவே வலையென்விண்ணப்பம்
குறாகடல்குழ்தருங் குவலையந்தனிலே
முகவுரை-முற்றிற்று,

ஸ்ரீபராங்குசதிவாகராயநம:

திருவாங்கத்தந்தாதிப் பிரதிபதம்.

த னி ய ன்.

மணவாளரவிரந்தை மார்க்கேக்க விம்மை மறுமையின்ம
மணவாளர் தம்பதம் வாய்த்திடுங் கோயிலில் வந்தவந்த
மணவாளர் பொற்றிருப் பாதாம் புயங்கட்கு மாலையென
மணவாளர் குடும்பமகவந்தாதியை வாசிமினே.

(இதனது பதப்பொருள்.)

இம்மை-இக்காலத்தில், மணம்-வாசனைப்பொருந்திய, வாள்-தேஜசுடைய, அரவிந்தைமாரச-தாமரைமலரில் வாசஞ்செய்யும் அஷ்டலட்சுமிகளும், நோக்ககடாட்சஞ்செய்ய, மறுமையில்-இனிவருங்காலத்தில், மாமணவாளர்தம்-ஸ்ரீயப்பதியுடைய, பதம்-திருவடிகள், வாய்த்திடும்-சித்திக்கும், கோயிலில்-திருவரங்கம் பெரியகோயிலில், வந்த-எழுந்தருளிய, அந்தமணவாளர்-அழகியமணவாளருடைய, பொன்-பொலிவுற்ற, திருப்பாதாம்புயங்கட்டு-திருவடித்தாடண்களுக்கு, மாலைமென-மாலைமென்று, மணவாளர்-அழகியமணவாளதாசனென்ற தீவ்வியகவிபிள்ளைப்பெருமா, னையங்கார், குடும்-சாத்தும், யமகஅந்தாதியை—, வாசியின்—பயிலுங்கள் (என்றவாறு)

காப்புகள்.

ஓராழி வெய்யவன் சூழல கேழுவர் தேத்தரங்கர்
காராழி வண்ணப் பெருமாள் தாதிக்குக் காப்புரைக்கிற்
சீராழி யங்கைபிற் பொற்பிரம் பேத்திய சேனையர்கோன்
கூராழி சங்கர் திருக்கதை நாந்தகம் கோதண்டமே

(இ-ள்) ஓர் ஆழி-ஓற்றைச்சச்சுரத்தைப்பூண்ட தேரினையுடைய வெய்யவன்-ஆதவன், சூழ்-சூழ்ந்துவரும், உலகு ஏழ்-சுப்தலோகங்களும், உவந்து-ஆனந்தமெய்தி, ஏதது பரவும், அரங்கர்—கார்-கரிய * மேகமபோலவும் * ஆழி-கடல்போலவும், வண்ணம் - திருமேனியையுடைய, பெருமாள்-பெருமானாகிய அரங்கர், அந்தாதிக்கு-அந்தாதியென்னும் பிரபந்தத்துக்கு, காப்பு காப்பாக, உணாக்கில்-சொல்லுங்கால், சோ-சிறப்புற்ற, ஆழி-மோதிரமணிந்த, அம்-அழகான கையில்கரத்தில், பொன்-சொன்னமையான, பிரம்பு-பிரம்பினை, கோலினை * ஏந்திய-பிடித்த, சேனையர்கோன்-சேனைமுதலியார், கூர்-கூரிய, ஆழி-சக்கரத்தாழ்வான், சங்கம்-பாஞ்சசன்னியம், திருக்கதை தண்டாயுதம், நாந்தகம் கட்கம், கோதண்டம்-சார்ங்கம் (ஆங்கு இவைகளேகாப்பாகும்—எ-று. (க)

வையம் புகழ்பொய்கை பேய்பூ தன்மாறன் மதுரகவி
மையன் மழிசைமன் கோழியர் கோளருட் பாண்பெருமாண்
மெய்யன்பர் காற்பொடி விண்டுசித் தன்வியன் கோதைவெற்றி
மெய்யங்கை வேற்கவி யன்றமிழ் வேத நிலைநிற்கவே

(இ-ள்)* வையம்புகழ்-உலகோர்பரவும், பொய்கை-பொய்கையாழ்வார் பேய் பேயாழ்வார், பூதன்-பூதத்தாழ்வார், மாறன்-நம்மாழ்வார், மதுரகவியையன்-மதுரகவியாழ்வார், மழிசைமன்-திருமழிசையாழ்வார், கோழியர்கோன்-குலசேகராழ்வார், அருள்பாண்பெருமாள்-திருப்பாணாழ்வார் மெய் உண்மைவிளங்கிய, அன்பர்கால்பொடி-தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், விண்டுசித்தன்-பெரியாழ்வார், வியன்-பெருமையுற்ற, கோதை-சூழல்கொடுத்த நாசனியார், அங்கை-அழகியகரத்திலே, வெற்றி - வெய்யம் பொருந்திய, மெய் - (சத்துருக்களது) நிணமுடைய, வேல்-வேலாயுதத்தை யெந்திய, கவியன்-திருமங்கையாழ்வார், தமிழ்வேதம் - (இத்தப்பன் னிருவரால் நியமிக்கப்பட்ட) திரவிடவேதமாகிய திவ்வியபிரபந்தம், நிலைநிற்க-நிழிகாலமும் வாயியரோ—எ-று. (உ)

சீதரன் பூமகள் சேனையர் கோன்றென் குருக்கைப்பிரா
 னாத முனியுய்யக் கொண்டா நிராமர்நல் லாளவந்தா
 ரோதமில் வண்மைப் பராங்குச தாச ரொதித்தலைவா
 பாத மடைந்துய்ய வாழ்வா னெமபார்பட்டர் பற்றெமக்கே

(இ-ள்.) சீதரன்-திருமால், பூமகள்-ஸ்ரீமகாலட்சுமி. சேனையாகோன்-
 சேனைமுதலியார், தென்-அழகிய, குருக்கைப்பிரான்-குருகுடிலுள்ளவர்க்கு
 உபகாரகரானசட்கோபர், நாதமுனி-உய்யக்கொண்டார், இராமர்-மணக்
 கால்நம்பி, நல்-நலமுடைய, ஆளவந்தார்-ஸ்ரீ ஆளவந்தார், ஏதம்நில்-அகலங்
 கராகிய, வண்மை-வளந்திகழும், பராங்குசதாசர்-பெரியநம்பி, எதித்தலை
 வர்-எதிராஜர், பாதம்-(இவருடைய) திருவடிகளில். அடைந்து-சேர்ந்து
 உபநிஷத-ஜ்ஜீவித்த, ஆழ்வான்-கூரத்தாழ்வான், எம்பார்-பட்டர், பற்று(இ
 ப்பதின்மூவரது திருவடி)சம்பந்தம், எமக்கு உண்டாகக்கடவது)-எ-று

திருமாலையாண்டா நிருக்கோட்டிநம்பி திருவரங்கப்
 பெருமானையர் திருமலைநம்பி பெரியநம்பி
 யருமால்கழல்சே ரொதிராஜர்தாளிற்செங்காதனராய்
 வருமாரியர்க ளொழுபத்துநால்வொன் வானுணையே

(இ-ள்.) திருமாலையாண்டான்- (உடையவர்க்கு) திருவாய்மொழிஉபதே
 சித்தவரும், திருக்கோட்டிநம்பி- சரமகலோகமுபதேசித்தவரும், திருவர
 ங்கப்பெருமானையர்- துவயோபதேசஞ்செய்தவரும், திருமலைநம்பி-ஸ்ரீ
 ராமாயணஞ்சொன்னவரும், பெரியநம்பி-திருமந்திரோபதேசஞ்செய்தவ
 ரும், அநம்-அருமையான, மால்-திருமால், கழல்-பாதங்கள், சேர்-அடைந்
 தாதிராஜர்-பாஷியகாரர், தாளில் திருவடிகளில், செங்காதனராய்-சிம்மாசன
 திபதிகளாய், வரு-வரப்பட்ட, ஆரியர்கள்-ஆசாரியர்கள், எழுபத்துநா
 ல்வர்-எழுபத்துநான்குபேரும், என்வான் துணை-எனக்குப்பெருமைபொ
 ருந்திய-துணையாகக்கடவார்கள்-எ-று. (சு)

மாறன் பராங்கதி தந்தடியேனை மருட்டிற்றி
 மாறன் பரான குழாத்துள்ளவைப்பான் ரொல்லை வல்லினைக்கோர்
 மாறன் பராமுகஞ் செய்யாமலென்கண் மலர்க்கண்வைத்த
 மாறன் பராங்குசன் வாழ்கவென்னெஞ்சிலும் வாக்கிணுமே.

(இ-ள்.) மால்தன்-திருமாலுடைய, பராங்கதி - பரமபதத்தைதந்து-
 அளித்து, அடியேனை - தொண்டனான என்னை - மருள்-மயக்கமுள்ள

பிரவி - சென்மம், மாறு - நீங்கின, அன்பரான - தாசர்களாகிய, குழா-
த்துள் - கூட்டத்துள், வைப்பான் - இருத்துமவன், வல்-பலமுள்ள, தொ-
ல்லவினைக்கு-பூர்வகன்மததுக்கு, ஓர் - ஒப்பற்ற-மாதன்-விரோதியானவன்
பராமுகஞ்செய்யாமல்-அசுட்டைசெய்யாது, என்கண் - என்மேல், மலர்க்-
கண் - கடாசுஷிசுண்ணியம், வைத்த-இருத்திய, மரன்பராங்குசன் - கா-
ரிமாதனசியபராங்குசன், வாழ்க-உறைபககடவன், என்-அடியேனது, நெ-
ஞ்சினும்தெய்வம், வாக்கினும-மொழியிலும்—எறு. (சு)

தூ ல்.

திருவரம் காவறை மாற்பாதிசைமுகன் சேலிப்பக்கர்
திருவரம் காதரிக் தின்னிசைபாடத் திருக்கண்வளர்
திருவரம் காவன் பழவடியேற்குள் செய்யவெழுந்
திருவரம் காதலித் தேனுனக்கேதொண்டு செய்வதற்கே.

(இ-ள்.) திரு-பெரியபிராட்டியார், அரங்கு ஆ- (உறையும்) இடம் ஆக, உ-
றைமாற்பா-வசிக்கும்மார்பையுடையவனே, திசைமுகன்-சுதுமுகன், சேலி-
ப்ப-வணங்கவும், சந்திருவர்-யாழ்வல்லோர், அங்கு-அக்கோயிலில், ஆதரித்-
து-காதலித்து இன்-இனிய, இசைபாட-இராகத்தைப்பாடுதல்செய்யவும்,
திருக்கண்வளர்-அழகியகாய்க்கண்படுக்கும், திருவரங்கா-திருவரங்கனே,
உன்-நின்று, பழஅடியேற்கு-தொன்றுதொட்டுவரும் தாசபூதனாகிய எனக்-
கு, அருள்செய்ய கிருபைபண்ண, எழுந்திரு, உனக்கே-நின்றனக்கே, உன்
ஒருவனுக்கேதொண்டுசெய்வதற்கு-அடிமை புரிவதற்கு, வரம், —காதலி-
த்தேன்-ஆசைப்பட்டேன்—என்று. (க)

செய்ய வளைக்குரு வின்னருளாற்றிருத் தாள்வணங்கிச்
செய்ய வளைக்குலைஞ் குழரங்கேசன்சிறிதமுது
செய்ய வளைக்கும் புவிக்குமங்காந்தசெவ் வாய்புகுந்தன்
செய்ய வளைக்குஞ் சிலம்பணிபாதங்கள்சேர்ந்தனமே

(இ-ள்.) செய்யவளை-பூமகளை, குரு-ஆசாரியரது, இன்-இனிய அருளா-
ல்-கடாசுத்தினால், திருத்தாள்வணங்கி-திருவடியைப்பணிந்து, செய்ய-வ-
யல்களை இடமாகஉடைய-வளைக்குலம்-சங்கினைங்கள், குழஅங்கேசன் கு-
ழந்த அரங்கத்துக்குசன், சிறிது அமுதுசெய்ய, கிஞ்சித்து அருந்தஅலை-
க்கும்புவிக்கும்-தயிர்க்கும்உலகுக்கும், அங்காந்த அண்ணாந்த, திரந்த*செ-
வ்வாய் - சிவந்தவாயினையுடைய முகுந்தன் - முகுந்தன்னென்னும் நாமத்-
துதையுடைய, — (அவனது) செய்ய - செவ்விதாக, வளைக்கும் - வளைக்கப்

பட்டி, சிலம்பு-தூபுரம், பரிபுரம்-பாதச்சிலம்பு அணி-தரிக்கப்பட்ட, பா
தங்கள்-திருவடிகளில், சேர்ந்தனம், அடைந்தோம்.

தனமா தரஞ்சொற் குதலைப் புதல்வர் தர்ணியில்லர்
தனமா தரஞ்செயும் வாழ்வஞ்சி யேதஞ்ச ரீயெனப்போர்
தனமா தரங்கிக்க வெறபெடுத் தாய்தண் ணனந்தசிங்கா
தனமா தரங்கமுள் ளாயந்ந காழுத்தி தந்தநுளே

(இ-ள்) தனம்-(ஆடவரதுமதியை மருட்டுநீர்மையுள்ள) கொங்கைகளை
யுடைய—மாதர்-பெண்கள்—அம்-வழிவெடொருந்திய—குதலைச்சொல்-ம
ழலைமொழிகளையுடைய—புதல்வர்-பிள்ளைகள்—தரணி - பூமி-இல்லம்
மனை—தனம்- பொன்—(இவைமுதலியவற்றில்) ஆதரஞ்செய்யும்-காதல்
கொள்ளும்-வாழ்வு(சிலையற்றஅற்ப)வாழ்வுக்கு—அஞ்சி-பயந்து—தஞ்ச
ம்ரீயென-ரீயேபற்றுக்கோடென—போந்தனம்-அடைந்தோம்—ஆ-பசுக்
கள், தரங்கிக்க இந்திரனனுப்பியமழையினால்)வருததமுற—வெற்பு (கோ
வர்த்தன) கிரியை—எடுத்தாய-(குடையாகி) பிடித்தவனே—தண் சீரள
முள்ள—அந்தசிங்காதன-ஆதிசேடனைச சிவமாதனமாகவுடையவனே—
மாமகத்தாகிய ௦ நாச்சியார் அவதரித்த ௦ தாங்கமுள்ளாய்-திருப்பாற்க
டலுள்ளவனே—அரங்கா—முத்தி, கந்து-அருள்-வைகுந்தம் கொடுத்து அ
ருள்—எ-று.

(௩)

தந்த மலைக்குமுன் னின்ற பிரானெதிர் தாக்கிவெப்போர்
தந்த மலைக்குமைத் தானரங் கேசன் றண்பூவினிடத்
தந்த மலைக்குத் தலைவன்பொற் பாதஞ் சரணென்றுய்யார்
தந்தமலைக்கும் வினையா னைவார்பலர் தாரணிக்கே,

(இ-ள்,) பலர்-அனைவர்—தாரணிக்கே-பூமியிலே—தந்தமலைக்குத் தந்த
ங்கையுடையமலைபோன்ற) யானைக்கு—முன்சின்றபிரான் எதிரில் எழுந்
தருளிச் சேவைசாதித்த ஸ்வாமி—எதிர்தாக்கி எதிர்த்துத்தாக்கி—முன்
னேமோதி ௦ வெம்-உக்கிறமான—போர்த்தையுத்தமபுரிந்த—மல்லை-மல்
லர்களை—குமைந்தான்—(தவிடுபொடி பென) வெறுக்கினவன்—அரங்
கேசன்-அரங்கத்துக்குரசன்—தண்-தண்பைபொருதிய—பூவின்-தாம்
னையில்(உள்ள)—இடை-மருங்குலாகிய—தந்து-இழையினையுடைய—அ
மலைக்கு-பரிசுத்தாகாரமுள்ளபுரிமகாலட்சுமிக்கு—தலைவன்-நாயகன்,(அ
வனது)பொன்-பொன்போன்ற ௦ பொற்புள்ள ௦ பாதம்-திருவடிகளே,

சுரனென்று-தஞ்சமென்—உய்யார்-பிழையார்கள்—(ஆனால்) தம்மம்அலை
க்கும்- தங்கள்தங்களை வருத்தப்படுத்தும்—வினையால்-பூர்வகன்மத்தால்)
ரைவார்-மெலிவார்கள் (இதுஎன்னமூடத்தனமோ)

தாரணி தானவன் பாவிந் தான்சங்கம வாய்வைத்தொன்றார்
தாரணி தானவனா செய்தானரங்கன் மமர்கள்பொருந்
தாரணி தான் வமரா வதியுந் தருநிலுந்
தாரணி தான் வயிரா வதபுந் தருகினுமே.

(இ-ள்), தாரணி மூன்றடி) நிலத்தை—தானவன்பால்—(மாவலிச்சக்கி
'ரவர்த்தியென்னும்) அசரணித்து—இரதான்-ஏற்றவன்—எங்கு-பாஞ்ச
சன்னியத்தை—அர்- அழகிய—வாய்வைத்து-வாயினிடத்திருத்தி—ஒன்
னார்- சத்துருக்களது—தார்-அணி-படைவகுப்பினதுஒழுங்கினை—தான்-
தானொருவனை—அவம்செய்தான்-வியர்த்தமாகப்பண்ணினவன்—அரங்
கன், 'அவனது' தமர்கள்-தாசர்கள்—பொருந்தார்-சம்மதியார்கள்—அணி
துஆன-அழகியது ஆகிய—(அன்றிக்கே அண்ணிதுஆன-சம்பத்துள்ள
துஆகிய—அறித்தா அமராவதியும்-சுவர்க்கலோகமும்-தருநிலும்-கற்பகநீ
ழலும்தார் அணி-கிண்கிணிமாலையைப்புனைந்திருக்கும், தானம்-மும்மதங்க
ளையுடைய, அயிராவதமும்-வெள்ளையானையும, தருகினும்-கொடுத்தா
லும்—(தேவேந்திரப்படைமேகிடைப்பதாயினும்பூலோகவைகுந்த மென்
னும் திருவரங்கமா நகரைவிட்டுப்பிரியச் சம்மதியார்கள்—என்று. (நி

தருக்கா வலாவென்று புல்லரைப் பாடித்தன விலைமா
தருக்கா வலாய்மயிலேருயி லேயென்று தாமதாய்த்
தருக்கா வலாநெறிக் கேதிரி வீர்கவி சாற்றுவிற்பத்
தருக்கா வலாயுதன் பின்றேன் மரங்கர்பொற் றுளினைக்கே.

(இ-ள்,) தரு-கற்பகவிருட்சத்துக்கு—காவலா-இறையாகிய-இந்திரனே
—என்று- எனப்புரூழ்ந்து—புல்லரைப்பாடி- அற்பபாப்பாடி—தனம்-
கொங்கைகளையுடைய —விலைமாதருக்கு-பொருட் பெண்டிர்க்கு—ஆவ
லாய்-ஆசையாய்—மயிலே(கடனம்புரிவதில்) தோகையன்னவளே—குயி
லே-(இன்னிசைபாட) கோகிலமன்னகுரல்படைத்தவளே—என்று- (எ
ன்மோகவாஞ்சையினால்இன்ன) கூறி—தாமதராய்-தாமசகுணத்தவராய்
—தருக்கா-தருக்கி—செருக்கடைந்து* அலாநெறிக்கே-(நன்மை) அல்லாத
மார்க்கத்திலே—திரிவீர் - உழலும்புலவீர்—பத்தருக்குஆ-பத்தருக்கு ஆ
க—அலம்-கலப்பையை—ஆயுதன்—ஆயுதமாகஉடையபலபத்திரனுக்கு
—பின்தோன்று-பின்வந்து அவதரித்த—அரங்கர்-அரங்கரது, பொன்-அ

முள்ள, தாளிணைக்கே உபயதிருவடிக்கே, கவிசாற்றுமின்-தும்கவித்து
வங்களைச்சொல்லுங்கள்—எ-று (௬)

தாளத் தனத்தத்தைச் சொல்லிய ரால்வருந் தாழ்மலபா
தாளத் தனத்தத்தைத் தப்பநிற் பிரபுடை தங்கியவே
தாளத் தனத்தத்தைத் தீர்த்தா னரங்கன் சகமிதைத்
தாளத் தனத்தத்தை யாயுதன் பாநந் தலைக்கொண்மினே-

(இ-ள்.) தாளத்தனம்-தாளம்போன்ற குயங்கனையும், தத்தைச்சொல்லி
யரால் கிளிமொழியன்ன வசனங்களையும் உடைய (அன்னிய) மாதரால்,
வரும் வரநின்ற, தாழ்-ஆழ்ந்த-மலம்-அசுத்தமாகிய, பாதாளத்துநரகத்தி
ன், அனத்தத்தை-சேட்டை-தப்பசிற்-பிர-தப்பிக்கரையேறவீர்கள்-தப்பி
த்துக்கொள்ள இருப்பீர்கள்-புடைதங்கிய-பசுந் தேவாரநின்ற, வேதாள
த்தன் வேதாள கணங்களையுடையசிவனது, அத்தத்தை-(பிச்சையெடுத்த
லாகிய) அந்தவிபத்தை, தீர்த்தான்-ஒழித்தவன், அரங்கன்-சகமிதைத்த-ச
கடாசுரனைச்சாடிய, தான் பாதங்களையுடைய, அத்தன்-அப்பன் அத்தத்து-
கரத்திலே-ஐ-ஆயுதன்-பஞ்சாயுதங்களை யேந்தியவன், (அவனது)பாதம்
திருவடிகளை, தலைக்கொள்மின்-சிரசில், அணியுங்கள்—எ-று, (௭)

தலையிலங் காபுரஞ் செறறு னரங்கனென் றுழ்சொற்புன்கு
தலையிலங் காதரஞ் செய்த பிரான்சர ணன்றிமற்றோர்
தலையிலங் கானின்ற கண்ணிலங் காண்கைக்குத் தாழுகைக்குத்
தலையிலங் காதிலங் கேட்கைக்கு வாயிலஞ் சாற்றுகைக்கே.

(இ-ள்.) தலைமுதன்மைபெற்ற, இலங்காபுரம்-இலங்கைவாழ் அரக்கரை
செற்றான்-சங்கரித்தவன், அரங்கன், என-நாசனாகிய எனது, தாழ்-இழிவு
டைய, சொல்-மொழிகளாலாய் கவித்துவங்களை, புன்குதலையிலம்-மழலைச்
சொற்கள்போல, அங்கு-யான் பாடுகிற அவ்வவ்விடங்களில், ஆதாரம்செ
ய்தபிரான்-ஆசைப்பட்ட உபகாரகன் (அவனது)சரண் அன்றி-திருவடிக
ள் அல்லாது, மற்றோர் தலை-வேறோர் தெய்வத்தின் இடத்தில், காண்கை
க்கு-நோக்குதற்கு, இலங்காநின்ற-ஜோலிக்குட, கண் இலம்-நேத்திரங்கள்;
உடையோம்-அல்லேம், தாழுகைக்கு-வணங்குதற்கு, தலைஇலம்-சிரசுடை
யோம்-அல்லேம், கேட்கைக்குக்காதுஇலம் / அந்தத்தெய்வத்தின் புன்சரி
தை)கேட்கிறதற்குச் செவியுடையோம் அல்லேம், சாற்றுகைக்கு-துதி
சொல்லவாய்இலம்-வாயுடையோம் அல்லேம், இவ்வவ்வங்களைல்லாம்,
அங்கனுக்கேதொண்டுபட்டிருக்கின்றன—எ-று. (௮)

கைக்குஞ் சரமன் தளித்தா யரங்கபண் காக்கைக்குமாப்க்
கைக்குஞ் சரமச் சம்படைத் தாய்ரட நீறெழுத்து
கைக்குஞ் சரமக ரக்குழை யானெனைக் கைக்கொநூடல்
கைக்குஞ் சரம தசையிலஞ் சேலென்மென் கண்முன்வந்தே.

(இ-ள்) கை-துதிக்கையையுடைய, குஞ்சரம்- (கெஜேந்திரனென்னு
ம்)யானையை, அன்று. (ஆதிமூலமே எனவீளித்த) அக்காலத்தில், அளித்
தாய்-இரட்சித்தவனே, அரங்க, மண், உலகினை, காக்கைக்கும்-அளிப்பத
ற்கும், மாய்க்கைக்கும்-அழிப்பதற்கும்,சரம் அசரம்-ஸ்தாவரசங்கமங்களை
சராசரங்களை* படைத்தாய்-சிருஷ்டித்தவனே' கடல்-சமுத்திரமானது,
நீறு-சாம்பலாய், எழ-எழும்ப, துறைக்கும்-கலக்கும்,சர-அஸ்திர முடை
யாய், மகரக்குழையாய்-மகரகுண்டலத்தைத் (திருச்செவியில்)அளிந்தவ
னேஉடல்-(எனதுஆவி) யாககையை, கைக்கும்-வெறுத்தேகும், சரமத
சையில்-அந்தியகாலத்தில், அஞ்சேலென்று-பயப்படாதேஎனஎன்-அடி
யேனது, கண்முன்-நயனங்கள்முன்னர்-வந்துதோன்றி எனைக்கைக்கொ
ள்—எ-று. (க)

கடல்சேறுஎழஎன்றும்பாடம்

வந்தனை யேற்றனை யென்புன்சொற் கொண்டனை வன்மனத்தே
வந்தனை யேற்றனை யாவையு மாயினை வான்றரவு
வந்தனை யேற்றனைத் தானொத்த தாளில்வைப் பாய்பலித்து
வந்தனை யேற்றனைத் தீர்த்தாயரங்கத்து மாதவனே,

(இ-ள்) என்-அடியேனது, வந்தனை-ஆராதனையை, ஏற்றனை-அங்கிகரி
த்தாய், புன்சொல்-சனமுள்ள மொழிகளால் தொடுக்கப்பட்ட கவித்து
வங்களையும், கொண்டனை-ஏற்றுக் கொண்டாய், (அதுவுமன்றி) வன்மன
த்தே-வலியுதையத்திலும், வந்தனை- எழுந்தருளியாய், ஏற்று-உயர்த்திச்
சொல்லும், அன்னை-தாய்(முதலிய) யாவையும்-சகலமும், ஆயினை-நீயே
ஆனாய்,வான்றர-(அடியேனுக்கு)வைகுந்தம்அளிக்க, உவந்தனையேல்-உவ
ப்பெய்தினையாகில், தன்னைத்தான்ஒத்த-தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய-அத்
விதீயமான* தாளில்-திருவடியில், வைப்பாய்-இருத்துவாய். பலித்துவந்
தனை-பவியாகியதுவந்தனையை, ஏற்றலாகிய வேதனையை* (அன்றிக்கே)
பலித்துவந்தனை-இரத்தலை-ஏற்றனை-இடபவாகனமுடையசிவனுக்கு, தீர்
த்தாய்-ஒழித்தவனே, அரங்கத்து-திருவரங்கத்தில் (அயில்கூடும்) மாதவ
னேஇலட்சுமிநாயகனே, பின்னேகேள்வனே-எ-று.

மாதங்கத் தானே யரங்கனை வஞ்ச னிலங்கையிலே
மாதங்கத் தானே பிருதிங்க டாழ்த்துப்பின் வாம்பரிதேர்
மாதங்கத் தானே வலத்தானே முன்வதைத் தானேத்தன்பான்,
மாதங்கத் தானே வைத்தானே வதைத்தெனன் மதியகத்தே

(-ள்) மா-மகததாகிய—தங்கத்தானே-கனகாம்பரம் (தரித்த) பொன்
ஆடை (புனைந்த) * அரங்கனை, வஞ்சன்-தூர்த்தனான இராவணனது—
இலங்கையிலே-இலங்காபுரியிலே—மா-(திருமகளாகிய) சீதாபிராட்டியா
ர்—தங்க இருக்க, தான். ஐ இருதிங்கள்-பத்துமாதம், தாழ்த்து-கழித்து,
பின் அதன்மேல், வாம்பரி-தாவுகிற துரகங்களிலும், தேர்-இரதங்களிலு
ம் மாதங்கம்-கஜங்களிலும், தானே-பதாதிப்படைகளிலும், வலத்தானே
திண்ணியான இராவணனை, முன்வதைத்தானே-முன்னர் தேய்த்தவனை
தன்பால்-தனது, (வலது) பாரிசத்தில் மாது அங்கத்தானே-அர்த்தனூர்ச்சுர
னை, வைத்தானே-உடையவனை-என்மதியகத்து - அடியேனது மனத்தினு
ள்ளே, வைத்தேன்-இருத்தினேன்—எ-று (யக)

மதிக்க வலைப்புண்ட வெண்டவிர் போல மறுகுறுமென்
மதிக்க வலைப்புண்ட னிசின்றி லேன்மண்ணும் வானகமு
மதிக்க வலைப்புண்ட சூழாங்காசின் மனத்தரு-
மதிக்க வலைப்புன் பிறப்பினி மேலும் வருங்கொலென்றே

(இ-ள்) அலைப்புனல்குழம் அரங்கர்-தினாகனைஉடைய (காவிரி)நதிக்குழ
ம் அரங்கநகருடைய ம், புன்பிறப்பு- இழிவுடையஜென்மமானது இனி
மேலும்-இன்னமும், வருங்கெ ல்என்று - (தொடர்ந்து) வருமோஎன,
மதிக்க-மர்த்திக்க, கடைய * அலைப்புண்டதுளும்பல்உற்ற, வெண்தயிர்
போல- வெண்மைபொருந்திய சதிபோல, மறுகுஉறும்என்-கலங்குதல்
பொருந்திய அடிபெனது, மதி மனத்தின், கவலைப்புண்,கவலையாகியவி
ரணம். தணிசின்றிலேன்-ஆறப்பெற்கில்லேன், மண்ணும்வானகமும் -
மண்ணவரும் விண்ணவரும், மதிக்க-கருதுப்படிக்கு, நின்-உனது, மன
த்துஅருள் இதயத்திருந்துண்டாகும் கிருபையை, தாமதிக்க அல்லே
(அளிக்க) ஜாலம் செய்யாதிருப்பாயாக—எ-று (யஉ)

வருந்து வரைப்பட்ட மங்கைய றென்மர் மனங்களைக்க
வருந்து வரைப்பட்ட வாயரங்கேசனை வஞ்சப்பகை
வருந்து வரைப்பட்ட வேழமட்டானே மறந்துலகோர்
வருந்து வரைப்பட்ட வீப்போன் மடந்தையர் மால்வலைக்கே

(இ-ள்) துவளை-துவாரகாபுரியில், வரும்-அவதரித்த, பட்டமங்கையர்
பட்டத்துதேவியர்கள், என்மர்-எட்டுப்பேர்களுடைய, மனங்களை-இ

தயங்கலையும், கவரும்-கிரகிக்கப்பட்ட, துவபவளம்போலும், ஐ-சந்தரம், பட்ட-பூத. வாய அரங்கேசனை-திருஅதரமுடைய அரங்காதனை, வஞ்சப்பகைவர்-கொடரமுள்ள பகைஞர்கள், உந்துசெலுத்திய, வரைப்பட்டு (மொன்) அசலம்-அனைய, வேழம்-கனிற்றை, அட்டாணை-மாரணஞ்செய்தவனை, மற்து கடை ப்பிடியாது, அயர்வுற்று * உலகோர்-மேதினியோர், ஐ-சிலேஷ்மத்தில் பட்ட-சிக்கிய, ஈப்போல்-செயன்ன, மடந்தையா மடவாது, மாட்காமமென்னும், வலைக்கு-கண்ணியிலே, (அகப்பட்டு) வருந்துவர்-இடுக்கெனய்துவார்கள்-எ-று (யங்)

மாலேக்கல் லார மட வார் புண்ணுக்கையில் வாஞ்சைவைத்து

மாலேக்கல் லாரம் புவிக்குறை யாநிற்பர் மாய்விப்பதோர்

மாலேக்கல் லாரம் புயத்தா ளிவ்வைக்கு மதிலரங்க

மாலேக்கல் லாரஞ் சலியாநென்னேசில மானிடரே

(இ-ள்) சிலமானிடர்-சிறிதுபேர்-கல்லாரமாலே-செங்கழுநீர்த்தொங்கல் (புனையம்)-மட வார் பேதையரது-புண்-புண்ணாகிய-ஆக்கையில்-அங்கத்திலே-வாஞ்சைவைத்து-காதல்செலுத்தி-மாலேக்கு-அந்திப்போதுக்கும்-அல்கந்திலில்-ஆர்-பொருந்திய-அம்புவிக்கு-நிலவுக்கும்-மதியத்துக்கும் * நைபாநிற்பர்-மெலிந்திருப்பார்கள்-மாய்விப்பது-ஓர் (இப்படித்தங்கலே) தேய்க்கிற-ஒரு-மாலே - காமமயக்கத்தையும்-கல்லார்-அகமார்கள்-அம்புயத்தானில் (சரணய்தியவரை) அரவிற்ப்பாதங்களில்-வைக்கும் - இருத்துகிற-மதில்-சுப்பப்பிரகாரங்களுடுத்த-அரங்கமாலே-திருவரங்கமாநகரில் (பள்ளிகொண்ட) திருமாலையும்-கல்லார்-பயில்கிறார்-அஞ்சலியார்-கைகூப்பிலர்-என்னே - இதுஎன்ன அறிவினமோ-எ-று.

மானிட ராக வரலரி தோர்மண் டலத்தினெறி

மானிட ராகவி லாதவ னுதன் மாலயனார்

மானிட ராகமத் தாலன்ப ராய வரங்கத் துளெம்

மானிட ராக மலரடிக் காட்டபடும் வாழ்வரிதே.

(இ-ள்.) ஓர்மண்டலத்தில் (இந்த) அத்விதியமான பிரபஞ்சத்தின்கண்-மானிடர்-அக-நரராய்-வரல்-வருதல்-உற்பவித்தல், அரிது-அருமை- (அப்படி உத்தீதாலும்) நெறிமான் (ஆதலஅரிது) நீதியுள்ளவன் (ஆகிற துகடினம்)- (அதிலும்) இடர்ஆகம்-விகாரங்கள் பொருந்திய அங்கம் * இல்லாதவன் ஆதல் (அரிது) அறவன் ஆவது (அழர்வம்)- (அதனிலும், மலர் அயனார் (உந்திப்) பதுமத்து வாழ்கிற நான்முகனும்- மான்

உழைப்பினை இடர் - இடதுகரத்திலேந்திய பகபதியும், ஆகமத்தால் ஆகமவிதியால் (மனனஞ் செய்து) அன்பார் ஆதி-நேசராகிய (அவ் னது) கருணைக்குரியவர் ஆகிய * அரங்கத்துள் எம்மாணி - திருவரங்கத் துள் (துயில்கூறும்) எமதுஸ்வாமியினது—ராகு-செய்ய—ராவரடிக்கு-அ ரவிந்தத்தாள்களுக்கு—ஆட்படும்-தொண்டிபடும்—வாழ்வு-சுகம், அரிது துன்பம்—எ-று. எம்மான் இடம்-என்பதுருபுமயங்கம் (௨௫)

அரிதா மரைக்கணந் தோலுந் தாரய னூர்க்கரியான்

அரிதா மரைக்கணம் மான்றிருப் பாத மலை மின்சன்மம்

அரிதா மரைக்கணந் தங்கா துபிரவ னூர்வினவில்

அரிதா மரைக்கண மீத்தோடும் பொன்னிய ரங்குரன்றே

(இ-ள்) அரி-வாசவற்கும்—தாம்-அரைக்கண—தன்ம நமஸ்கல்-அரவிநி ல்பெற்ற—தோல்-அதனை—உயுத்தாக்கரு-தரித்தவனான லீலகண்ட னாகரு ம்—அயனார்க்கு-வேதாவுக்கும்—அரியான், ஓதற்கு அசகடியன்—அரி-மேற்கூறிய அரிஅரப் பிரமாதியனாயும் புகாந்ததில் கபலிகரித்து அரிப் பதனால் அரியென்னும் நாமம் பெற்றவன்—தாமரைக்கண-அம்புஜநேத் திரங்களையுடைய—அம்மான்-ஸ்வாமி (அவனது திருப்பாதம்- திருவடி களில்—அடைமுன்-சேருங்கள்—(அடை யில்) செனாம் அரிதாம் - பவம இல்லாமல்போம்—உயிர அரைக்கணம் - (இனிபிர்த) ஆன்மா-அரைக்க ணமேனும்—தங்காது - (வேறொருகூட்டில்) பொருந்தாது - அவன்நரா-அவனுடைய திருப்பது—வினவில்- (எவனெனக்) கேட்கில்—அரி-கண் டிரவங்களையும்—தா-தாவுதின்ற—மரைக்கணம்-கானக்குதியின்கூட் டங்களையும்—சுர்த்து-இழுத்துக்கொண்டு—ஒடும்-ஓடிவராதின்ற—பாயு ம் * பொன்-காவேரி (சூழ்த்த) அரங்கம்—எ-று அன்று-ஏ-அசை ()

அரங்கா துவார்களை கண்வள்ளை கோங்கி னரும்புமங்கை

அரங்கா துவார்முலை யென்றைவர் வீழ்த்தன ராடரவின்

அரங்கா துவாரமி லாமணி யேபணி யார்மதில்சூழ

அரங்கா துவாரகையாயடி யேனுன் னடைக்கலமே

(இ-ள்) மங்கையர்-கன்னியரது—கண்-நயனங்களை—அரம்-அரத்தினு ல்—காது-அராவப்பட்ட—வார்களை-நெடிய அர்பு—அம்காது-எழிற்செ வியை—வள்ளை-வள்ளைக்கொடி—வார்முலை-கச்சிறுக்கிய கொங்கைகளை —கோங்கின்-ஞாழ்வினது—அரும்புமுனைகளன்றுஎன-உவமித்து—ஐவ ர்-பஞ்சேந்திரியங்களாகிய ஐந்துபேர்—வீழ்த்தனர்-காமுற்றனர்—ஆடு-ஆடுதல்செய்யும்—அரவின் அரங்கா-திருவந்தாழ்வானை இடமாகவுடைய

னே—துவாரமில்லா—துருவில்லா—மணியே—மாணிக்கமே—அணி-சந்த
ரம்—ஆர்-கிளரும்—மதில்-பிரகாரங்களால்—சூழ் அரங்கா—சூழப்பட்ட
அரங்குகருடையாய்—துவாரகையாய் - துவாரகாபுரியுற்றவனே—அடி-
யேன், தாசபூதனாகியநான்—உன் அடைக்கலம்- நினதுகையடையானேன்
—எறு (ய)

அடைக்கலம் தாயத்தவர்போ லுடனுறை யைவரையும்

அடைக்கலம் தாயுல கங்கொண்ட தாள்களுக்கு கண்டமுண்டால்

அடைக்கலம் தாயரங் காவாயர் பாடியி லன்றுநெய்பால்

அடைக்கலம் தாய்வைத்து வாய்நெறித் தூட்டவுழ்மையனே

(இ-ள்) அண்டம்-அண்டங்களை—உண்டி-அருந்தி—ஆல்-அடைவடப
த்திரத்தில்—கலந்தாய்—சேர்ந்து பள்ளிகொண்டவனே—அரங்கா, அ
ன்று-அன்றுமூற்காலத்தில்—ஆயர்பாடியில்-திருவாரப்பாடியில், இடை
ச்சேரியிலேயுதாய்-அன்னையாகிய அசோதைப்பிராட்டியார்—வெய்-வெய்
யினை—பாலடைக்கலம்-பாலடையாகியகலத்திலே—வைத்து-வார்த்து—
வாய்—உன்திருவாயை—நெறித்து-நெறியச்செய்து—ஊட்ட-உண்ணுவி
க்க—அழும்-(ஒன்றும் அறியாச்சிறுகுழுவியென்ன) ரோசனஞ்செய்யும்,
ஐயனே-அப்பனே—தாயத்தவர் பால்-தாயாதிகளைப்போல—பங்காளிக
ளைப்போல * உடல்உறை - (எமது) மெய்யில்சூழியிருக்கும்—ஐவரையு
ம்-பஞ்சேந்திரியங்களையும்—அடைக்கலம்-நிகரிகிக்கமார்ட்டோம்—தாய்
தாவி—உலகம், புவனங்களை—கொண்ட-அளந்துகொண்ட—தாள்களுக்
கு-திருவடிகளுக்கு—அடைக்கலம்—கையடையானேம்—எறு. (யஅ)

ஐய மருந்திவை புண்ணென்று மாதரட்டேட்டுஞ்செல்வம்

ஐய மருந்தினைப் போதேயவரின்ப மாதவினால்

ஐய மருந்தியக் கங்குறு காமுன் னரங்கர்க் கன்பாய்

ஐய மருந்தியும் வாழ்வின்கண் மேலுமக் காந்தமே

(இ-ள்) ஐய-ஐயா—மருந்து-தேவாழ்ந்ததுக்கு ஒப்பாகிய—இவை-
இவ்வுணுக்களை—உண். அருந்து—என்று-என (அன்புடன்கூறி) மாதர்-
பெண்கள்—ஆட்டு-சமைத்து—ஊட்டும்-அருந்தச்செய்யும்—செல்வம்-
ஐசுவரியம்—செல்வ வாழ்வினது நிலைமை*ஐயம்-சந்தேகம்—அருந்தினை
ப்போதே-சிறியதினையளவு போழ்தே—அவர் - அந்தப்பெண்களுடைய
—இன்பம்-போகரசமும்—ஆதவினால்-ஆகையால்—ஐ-கோழை—அமரு
ம் - (நெஞ்சில்) பொருந்துகிற—தியக்கம் - கலக்கமானது—சூழகாமு
ன் - நெருங்குதற்கு முன்னமே—அரங்கர்க்கு - அன்பாய் - நேசர்க

ளாய்—ஐயம்—அருந்தியும்—யாசகம் (செய்து) பட்சித்தாயிலும்—வாழ்மி
ன்தள்—உய்யுங்கள்—மேல்—அந்தரம்—இனிமேல்—உமக்கு—நுக்களுக்கு
ஆந்தமே(இது) பேரின்பநதான்—எறு- (௧௯)

நந்த மரங்களை மாகடலேழு நடுங்கவெய்த

நந்த மரங்களைப் பற்றுமெஞ் சேவினை நையுமுன்கை

நந்த மரங்களை யார்மயல் போம்வரு நற்கதிவா

நந்த மரங்களை வாக்குமெஞ் ஞான்று நாகில்லையே

(இ ள்) மரம் (மர மரங்கள்—நந்த கொடும்—நனை- சத்திக்குற—
மா-பெருமையுற்ற—கடல்வழி—சத்தசமுத்திரங்களுந், நடுங்க-அகிரவும்
—ஏய்த (அஸ்திரப்) பிரயோகஞ்செய்த—நம்தம்-நமது—(அன்றிக்கே
நந்துஅம் (நாளுக்குநாள்)விரித்தியடைந்துகொண்டேவரும் லாவண்ணி
யத்தையுடைய—அரங்களை, நெஞ்சே-மனனே—பற்று-பேணு, கருது*
(அப்படிச்செய்தனையேல்)வினை- (பிறத்தல்லிதத்தல்என்னும் இரண்டு)
கண்டங்களுந், நையும்-நசுத்துப்போம்—முன்மை முன்னங்கையிள்; நந்து
சங்கவளைகள்—அமா பொருந்தப்பட்ட, அங்கனையார்-தெரிவையரிடத்து
(வினையும்)மயல்-(காம)மபக்கமும்—போம்-அறும். நந்ததி-நல்லபதவி, வ
ருட்சித்திக்கும்,வானம் பிதுக்களுந்கத்திலே—தமர் நமதுஉறவினராய
அங்கு-அங்குள்ள, அனைவருக்கும்-யாவருக்கும், எஞ்ஞான்றும்-எந்நாளி
லும். நரகு-தூர்க்கதி இல்லே—எறு (௨௦)

நரகத் தரம்புள்ளி மிமமுன் றிடத்து நனிமருவி

நரகத் தரங்கித்து வெங்கா ல்க்கஞ்சுவர்நாயகவா

நரகத் தரம்புப்பிடோ றரங்கர்நல் லாக்குலத்தி

நரகத் தரங்கமுற் றாடி யார்க்கு நமனஞ்சமே.

(இ-ள்) நரகு-பாதாளலோகம், அந்தரம்-சொர்க்கலோகம், புவிமத்திய
லோகம், இம்மூன்றிடத்தும் (எண்ணும்) இத்தமுன்றுலகத்தின்கண்ணு
ம், நனி-சாலவும், மருவினா-பொருந்தினபேருகள், அகம்-மனம், தரங்கி
த்து-துன்பமுற்று, வெங்காலதகு-கொடேரமுள்ள அந்தகனுக்கு, அஞ்சுவர்
உளம்நடுங்குவார்கள், நாயக-சினோஷ்டமான, வான்ரகந்தரம் (வானம்
கிய) அநுமாரது கழுத்திலும், புள் கருடப்பறவையினது, பிடர்-தோண்
மேலிலும், ஏறு எழுந்தருளப்பட்ட, அரங்கர், நல்லநன்மைபொருந்திய,
ஆய்க்குலத்தினர்-இடைக்குலத்தவருடைய, அகம்-கிரகத்தும்' தரங்கம்-
கூர்ராப்பதியிலும், உற்றார்-வாமுமவர்; அடியார்க்கு, நமன்- (அந்தக்)கால
ன் அஞ்சும்-பயப்படுவான்-எறு. (௨௧)

அஞ்சக் கரத்தலைக் கங்கைய நேற்றலு மஞ்சிறைய
அஞ்சக் கரத்தலைக் குண்டிகை யாண்மண்டையங்கை விட்டே
அஞ்சக் கரத்தலைச் செய்துபித்தேக வருளரங்கள்
அஞ்சக் கரத்தலை வன்ற ளலான்மற் றரனிலையே

(இ-ள்) அஞ்ச அரக்கம் பஞ்சாசுரத்தையுடைய, தலைக்கங்கையன். கங்கைத்தலையன், மந்தாசினியைச்சிரத்திலுடையசிவன்* ஏற்றலும்-இரக குமளவிலும், அம்-அழகிய, சிறைய-சிறகுகளைக்கொண்ட, அஞ்சம்-அன்ன வாகனமும், கரத்தலை-அஸ்தத்தில், குண்டிகையான்-கமண்டலமுடைய பிரமனது. மண்டை-கபாலமானது, அங்கை-உள்ளங்கையினே, விட்டு-சீங்கி, கரத்தலைச்செய்து-கரந்து, ஒளித்து* அஞ்ச-சடுங்கவர், பித்து-பிராந்தி, ஏக, சீங்கவும், அருங்கருணைசெய்யும், அரங்கள், அம்-சந்தரமுள்ள, சக் கரத்தலைவன்-ஆழிப்பிரான்-(அவனுடைய தாள் அல்லால்-திருவடியல்லாது, மற்று-வேறு, அரண்-காப்பு, இல்லே-அவ்வரனுக்கு இல்லாமற்போயிற்று-எறு.

(உஉ)

இலங்கையி லாதர னைக்கரன் மோடி யெரிசுரத்தோன்
இலங்கையி லாத மலைபான விச னிரிய வெம்போ
இலங்கையி லாத படிவா ணனைச்செற்ற வென்னரங்கள்
இலங்கையி லாதவன் போககண்டானென் னிதயத்தனே.

(இ-ள்.) இலங்கு-வயங்கும், அயில்-வேலினே, ஆதரன்-அவாவிய ஆறுமுகன் ஐங்கரன்-ஐந்துகரங்களையுடையயானேமுகன், மோடிபத்திரகாளி, எறிகுரத்தோன்(சுமிகாட்டியையுடைய) வீரபத்திரன், இல்லம்-வீடு, கையிலாதமலை ஆன-கைலாசுகிரி ஆகிய, வங்கவனா ஆகிய* ஈசன்-நக்கன், இரிய-(இவர்களைவரும்) முறிந்தோட, வெம்போரில்-உக்கிரமான அமார்களத்தில், அம்-அழகான, கைஇல்லாதபடி-கரங்கள் அறும்வண்ணம், வாணனை-வாணசுரனே, செறம்-கோபித்த என் அரங்கள், இலங்கையில்-இலங்கா புரத்தில், ஆதவன்-கதிரவன், போகக்கண்டான்-மேவப்பணிந்தவன், என்இதயத்தன்-அடியேனது இதயமலத்துற்றனன்-எறு.

(உ௩)

அத்தனை வேதனை யின்ற வரங்களை யைம்படைசேர்
அத்தனை வேதனை வாய்வைத்த மாயனை யாரணங்கோர்
அத்தனை வேதனை தீர்த்தானைச் சேர்க்கி ளாயிரஞ்சால்
அத்தனை வேதனை யப்புவள் சாந்தென் றனலணத்தே

(இ-ள்.) அத்தனை-எப்பொருட்கும் இறைவனே, வேதனை, வேதாவை என்ற பெற்ற - அரங்களை-ஐம்படை -பஞ்சாயுதங்கள்-சேர்-

கலீத்—அத்தனை - கரத்தையுடையவனை—வேதனை - வேய்தன்னை—
வேய்க்குழலினை * வாய்வைகத - திருவாயினிடத்து (ஊதுதற்கு) வை
தத—மாயனை ஆச்சரியபூதனை—ஆரணங்கு-பார்வதியை—ஓர் அத்தன் -
ஒருபாகத்துடைய அரன்—ரை-மெலியும்—வேதனை- வருத்தத்தை—தீர்த்
தானை—ஒழித்தவனை—சேர்க்கிலள்- சாரச்செய்கில்லாள். அன்னை-என்தா
ய—(ஆனால்) ஆபிரம்சால் அத்தனை ஆபிரம்சால் அவ்வளவு—வேதுவெப்ப
த்தை—சாந்துஎன்று-சந்தனக்குழம்பென—அனல்- அழை—அரைத்து
அப்புள்-பூசுவள்—எ-று (2௪)

அரைக்கலை வேலை யுதித்தமண் பல்பக லாண்மபற்றல்
அரைக்கலை வேலை யுடைவேந் தாவாழ்வெண்ணிலைவாயும்
அரைக்கலை வேலை யவர்க்கே புரினவபென் றுலுநெஞ்சே
அரைக்கலை வேலை யரங்கனுக் காட்டபட வாதரியே

(இ-ள்) அரைக்கலை-மருங்கி லாடையென்று—வேலை,வாரிதையை—உ
தித்த-வண்ணந்த—மண் ஞாலத்தை—பல்பகல்-அநந்தநாள்வரைக்கும்ஆண்
டு புரந்து—பறமலரை=மேவலரை—கலை - நீலகுலைத்தேர்ட்செய்கின்
ற—வேலை-வேலாயுத்தை-குறத்ததை*உடை-வேந்தர் நிருபரது-வாழ்வு-
(நிலையற்ற)வாழ்க்கையை—எண்ணல்(நிசமெனக்)கருதாதே—நினையேல்*
ஐவரையுள்-பஞ்சேந்திரியங்கலையும்—அரைக்கனலை-அடக்கமாட்டாய்—
அவர்க்கே-(அவைசெல்வழியிலேயேசென்று)அவைகளுக்கே—வேலைபுரி
வைஎன்றாலும்- பணிவிடைசெய்வாயெனினும்—நெஞ்சே-மனனே—அ
ரைக்கலைவேலை-அரைக்கலப்போதேனும்—அரங்கருக்கு—ஆட்டபட-அடி
மைசெய்ய—ஆதரி- வாஞ்சை கொள்—எ-று. (நெஞ்சேமன்னவர் வாழ்வு
கருதாதே—அரங்கனுக்குத தொண்டிபட இச்சைகொள் எனக்கூட்டுக.)

ஆதவ னந்தரந் தோன்றாமற் கன்மழை யார்ந்தெழுநான்
ஆதவ னந்தர வெற்பெடுத்த த்னடி யாரபிழையா
ஆதவ னந்தரங் கத்தானரங்க னடி யெனென்றுள்
ஆதவ னந்தரங் கண்டிர் வினைவந் தடைவதுவே

(இ-ள்) ஆதவன்-தினகரன்—அந்தரம்-விண்ணில்—தோன்றாமல் உதி
க்காவண்ணம்-கண்ணுக்குப் புலன்படாதவாறு*கல்மழை- பாஷாணவரு
ஷம்—ஆர்த்து-ஒலித்து—எழுமநாள்-விஞ்சுகிறபோதுஆ கோக்கள்—பசு
வினங்கள்*தவனம்தர-தவிக்க—வெறபெடுத்தான்-(கோவர்த்தன)கிரியை
(குடையாஎடுத்து) பிடித்தவன்—அடியாா தொண்டர்களுடைய—பிழை
-செயிர்களை—பாராதவன்—நோக்காதளிப்பவன்—அந்தரங்கத்தான்-(அ

கிலசரசரங்களிலும்) புரமரகசியமாக கிழைத்திருப்பவன்—(அர்த்தாந்தரம்) அம்-அழகிய—தரங்கத்தான்-கஜீராப்திசயனன்—அரங்கன்—அவனுடைய அடிபேனென்று-நாசபூசனெனென—உள்ளாத-கருதாத—அநந்தரம்-பிறகு—வினை-எல்லாத்திவினைகளும்—வந்து-அடைவது—எய்துவது—கண்டிர்—எ-று. (உசு)

அடையப்பன் ஓகங் கடிவா யமுதுக வங்கிஞளிர்
அடையப்பன் ஓக மருப்பா யுதமிற வன்றுதூன்றல்
அடையப்பன் ஓகவிசைதாங்காப்பாலற்கருள்செய்ததால்
அடையப்பன் ஓகங் கரியா னரங்கனெட் டக்கரமே.

(இ-ள்.) அடை-அடைகிடக்கப்பட்ட—அப்பால்நாகம்-அந்த அநந்தசரப்பங்கள்—கடிவாம்-கடித்துயிடத்து—அமுது-அபிரிதம்—உக-சிந்தவும்—அங்கி-வன்னி—குளிரைய-தப்பமெய்தவும் பல்—(நான்கு)கோட்டினை யுடைய—நாகம்—(ஐராவதமென்னுர். வேழத்தின்மருப்பு ஆயுதம்-தந்தங்களாடிய படைக்கலம்—இம-ஒடியவும் அன்று—குன்றல்-வலாயினால்—அடை-தமிக்கப்பட்ட—அப்பு முந்ரீர் அந்நாகவிசை-அந்தமலையின்மேல்—தாங்கு-அச்சிருவனை ஏந்தவும்—பாலற்கு-(மைந்தனாகிய) பிரகலாதாழ்வானாகு—ஆல் அடைஅப்பன்-வடபத்திரத்துள்(துயில்கூடும்)எந்தை—ஆகமகாரியான்-அஞ்சனமேனியன்—அரங்கன்—எட்டு அக்கரம் அஷ்டாட்சரம்—அருள்செய்தது-கருணைபண்ணிற்று (ஆகையினால்) அந்தத்திருமந்திரத்தை ஆசாரியரிடத்துப் பெற்றுக்கொள்ளக் கருதுங்கள்-எ-று

அக்கர வம்புனைந் தாரய தாரய னுரிடை யாயிருநால்
அக்கர வம்பு பலரான் கொழுன னரங்கன்செய்கோல்
அக்கர வம்பு பன் றுன்மு லமென்ப தறிவித்திடான்
அக்கர வம்புவி மேல்வே முடேவெளி யாக்கியதே.

(இ-ள்.) அக்கு-அஸ்தியையுர்—அரவம்-சர்ப்பத்தையும்—புனைந்தார் தரித்தசுவனுக்கும்—அயனார்-பிரமனுக்கும்—இடையாய்-நிமிஷநவனாகி—இருநால் அக்கர-அஷ்டாட்சரத்தையுடைய—அம்புமலரான்-நீரிலுள்ள தாமமாயில்வந்தவன்—கொழுநன் மஞளன்—செம்-சிவந்த—கோலம்-சுந்தரமுள்ள—கர அம்புபன்-தாமரைக்கையன்—கான்முலம்என்பது(யாக்கும்)தானேகாரணனென்பதை அறிவித்திடான்-வெளிப்படுத்தான்—அக்கரவு அந்தமறைவை—அம்-அழகிய*கீர்த்துத்த*புனிமேல்-குவலயத்தின் கண்—வேழமே-கஜேந்திராழ்வானே—வெளியாக்கியது-புகிரங்கப்படுத்தினான்-எ-று. கர அம்புபன் தான்முலமென்பதறிவித்திடார் எனப்பாடமாயின்

தாமரைக்கையனே காரணவஸ்துவெனச்சிலர், மனதுக்குக்கரதலாமலக
மென் விளங்குநீனும், வெளிக்குரைக்கிலரென்ப்பொருள் உரைத்துக்
கொள்க-எ-று (௨௮)

ஆக்குவித் தார்குழ லாலரங் கேசன் பால்விதரன்
ஆக்குவித் தார வடிசிலுண் டார்கட லாடையகல்
ஆக்குவித் தாரறி வற்றேனைத்தடி யார்க்கடிமை
ஆக்குவித் தாரடி யேயடி யேன்றுய்க்கு மாரமுநீர்.

இ-ள். குழலாள்-வேயங்குழலாள் வேணுகானத்தினால் ஆ(சிதறிய)
பசுவினங்களை, குவித்தார்-(ஒரிடத்து) திரளாகக்கூட்டியவர், அங்கேசர்
விதரன், ஆக்கு-சமைத்த, உண்டார்-அருந்தியவர், கடல்ஆடை-சமுத்திர
மாகியதானையை, அகலா-நீங்காத, கு-ஒகத்துக்கு, வித், தார்-காரணர், அறி
வு-அற்றேனை, புத்தியில்லாத அடியேனையும், தம்அடியார்க்கு-தமதுதொ
ண்டர்களுங்கு, அடிமைஆக்குவித்தார்-தாசனாகச்செய்தவர், அடியே-திரு
வடிகளே, அடியேன் துய்க்கும்-புசிக்கும், ஆர்-கிடைத்ததற்கு அரிய, அ
முது-தேவாமிர்தம்-எ-று. (௨௯)

ஆரா தனஞ்செய்து கண்டனின்கீர்த்தி யறைவன்றிரு
ஆரா தனஞ்செய்வன் வேதாவன்ற லடியேன்புகழ்கைக்கு
ஆரா தனஞ்செய்ய போதாந்திருமக ளாகப்பலுண்
ஆரா தனஞ்செயன் பாகாவரங்கந் தமர்ந்தவனே

இ-ள். ஆதனம்-வீற்றிருக்கும்புகை, செய்யபோதாம-செந்தாமரை
மலராகிய, திருமகள்-தாக்கணங்கு(உறையும்)-ஆச-வசைஸ், தலமுடையாய்
பலபூணூரா-பருவிதபூஷணலங்கிருதனே, தனஞ்செயன்பாகா - பார்த்த
சாரதியே, அரங்கத்து அமர்ந்தவனே உற்றவனே ஆராத-பசிக்கக்கூடா
தொகிறையாதொஞ்சுளய்து-ஆலகாலம்சேரும், கண்டன் மிடற்றினையுடை
யசங்கரன், நின்கீர்த்தி-உனதுகல்யாணகுணங்களை, அறைவன் - கொண்
டாடுவான், வேதா-ஆரணந்திருஆராதனஞ்செய்வனென்றால்- அர்ச்சனை
புரிவானெனில் அடியேன் புகழ்கைக்கு(உன்னை) பரவ ஆர்-அஸ்விருவரு
ள் யார்-எ-று. (௩௦)

அமர வரம்பையி னல்லார் பலரந்திக் காப்பெடுப்ப
அமர வரம்பையி ல்வேல்வேந் தாசுமுமண்ணுண்டிருந்தார்
அமர வரம்பையில் கான்போ யிறந்தனராதலில்விடு
அமர வரம்பையின் மஞ்சாரங்கருக் காட்டபுடுமே.

இ-ள். அமர-அரம்பையில், தேவரம்பையைக்காட்டிலும், நல்லார்-நலமுற்றவர், பலர்-அனந்தபாதர். அந்திக்காப்பெடுப்ப- திருவந்திக்காப்பெடுக்கவும் அமர-போரினையுடைய, அரம்-அரத்தினால், பயில்-பயின்றாவப்பட்ட, லேல்-வேலாயுதத்தையுடைய, வேந்தர்-மன்னர், சூழ-புடைதங்கவும்-மண்-இந்தபூதலந்தை, ஆண்டு அளித்து, இருந்தோர்-செல்வத்துடன் வீற்றிருந்தமண்டலேச்சாரும், அமமரம் - அந்தவிருகதங்களின், வரம்பையில்-அவதிஅற்ற, கான்-ஆரண்ணியத்திற்கு, போய்-சென்று, இறந்தனர்-மாயந்தார்கள், ஆகலில்-ஆகையால், வீடு-அமர-மோட்சத்தில்துறைய, அரம்பையில்-கதலியில, மந்த-கொண்டல்கள், ஆர்-தங்கும், அரங்கருக்கு-திருஅரங்கத்தையுடையவருக்கு, ஆட்படும்-தொண்டிபடுங்கள்-எ()

ஆளா கவந்த வடியேற்கருள்பரி யானைநிண்டேர்
ஆளா கவந்தனிற் செறநிலங்கேசனை யட்டவல்விஷ்
ஆளா கவந்தன் புயந்துணிற் தாயரங் கரமுளரி
ஆளா கவந்தயி லுன்னடியார்க்கன்ப னாவதற்கே.

இ-ள். பரி-தூதங்களையும், யானை-கஜங்களையும், தின்-திடமுள்ள, தேர-ரதங்களையும், ஆள்-பதாதிபதியும், ஆகவந்தனில் - போர்க்களத்திலே, செற்று-செயிந்தது, இலங்கேசனை-இலங்கைக்கரசனை, அட்ட-சங்கரித்த, வல்-அடலார்த்த, வில்லாளர்-கோதண்டனை, கவந்தன்-கவந்தனென்னும் அரசுகளது, புயம்-தோள்களை, துணிந்தாய்-அறுத்தவனே, அரங்கா முளரியாள், ஆக-கமலைமார்பனே, அந்தமஇல-முடிவுஅற்ற, உன்கேவரிருடைய, அடியார்க்கு-தாசர்சருக்கு அன்பன் ஆவதற்கு-நேசன் ஆகிறதற்காக ஆளாக-அடிமையென, வந்த-நின்றொணையதிய அடியேற்கு அருள்-கருணைசெய-எ-று.

(152)

ஆவா கனத்த ரடியார் மனத்துட்புள் ளானவொப்பில்
ஆவா கனத்த ரங்கர்பொற்றாளுக் கடிமைப்படார்
ஆவா கனத்த வழுக்குடலபேணி யறிவிழந்தல்
ஆவா கனத்த ரிருந்தென்னிராம லென்னம்புனிகே.-

இ-ள். அடியார்-தாசர்களது, மனத்துள்-இதயகமலத்தின்கண்- ஆவாகனத்தர்-ஆவாகனமாய்எழுந்தருளப்பட்டவர், புள்ளான-கருடப்பறவையாகிய, ஒப்பில்லா-நிகரற்ற, வாகனத்தர் - ஊர்தியையுடையவர், அரங்கர்-பொன்தாளுக்கு-பொற்புற்றபாதங்களுக்கு, அடிமைப்படார்-ஆட்படார்கள், ஆவா-ஐயோர் கனத்த-பாரமுள்ள, அழுக்குடல்-மலக்குரம்

பைய், பேணி- பாதுகாத்து, அறிவிழந்து மதிக்கெட்டு, அவாஆகு-
(துர்விஷயங்களிலே) காமங்கொள்கிற, அனத்தர்- தூர்த்தர்கள், அம்புவி
க்கு-நீர்க்கும்ந்த உலகத்திலே, இருந்துள்ள- இருந்துள்ளன (பயன்) இரா,
மல்லன்-இல்லாதுள்ளன' தட்டம்) எ-று, (௩௩)

அம்புவி லங்கை நகர்பாழ் படச்சங்கு மாழியும்விட்டு
அம்புவி லங்கைகொண் டாயரங் காவன் நின்றுகர்பற்றும்
அம்புவி லங்கை யளிததா யினியென்னை யாசையென்றிம்
அம்புவி லங்கையிட் டேசுஞ் சிறையி லடைத்திடவே,

இ-ள். அம்புவி லங்கைநகர-பூலோகங்கடாபுரியிலுள்ளார், பாழ்பட்ட- நா
சமுத, சங்கும்-பாஞ்சகன்னியத்தையும், ஆழியும்- சுநரிசுனாழ்வாரையும்
விட்டு-விடுத்து, அம்பு-வாளியும், வில்-கோநண்டமும், அம்மை- சுந்நகர
கரத்தில்கொண்டாய்- பிடித்தவனே அரங்கா, அன்று-முன்னாளிலே, அ
ம்பு-ஜலத்திலே, இடங்கர்-கராவானது, பற்றும்- பிடித்த, விவங்கை- (வ
லங்குருக்கொண்டிருந்த) கஜேந்திரராழ்வாரை, அளித்தாய்- இடச்சித்தவி
னே, இனிஇனிமேலும், என்னை-அடியேனே, அசையென்று அவரவென
இயம்பு-சாற்றப்படுகிற, விவங்கைதலையை, இட்டு- (என்றாலில்) பூட்டி,
சம்-ஜென்மமெனும், சிறையில், சிறைச்சாலையில், அடைத்திடல், அடை
க்காதே எ-று.

௩௪

இடவ மலைக்கும் புயங்க மலைக்கு மிலங்குமகல்
இடவ மலைக்கு மிருங்க மலைக்கு மிறைவசங்க
இடவ மலைக்கும் புனலரங் காலையிந்த மார்க்கண்டன்கண்டு
இடவ மலைக்கு முலகழி யாதுள் ளிருந்ததென்னே.

இ-ள் வடவமலைக்கும்-நந்திகிரிக்கும், தென்மலைக்கும்-புயங்கமலை
க்கும்-சேஷகிரிக்கும், வடமலைக்கும்-இலங்கும்-விளக்கமுற்ற-அந்விட
அமலைக்கும்-பூமிதேவீக்கும், இரும்-பெருமைபொருந்திய, கமலைக்கும்
பூமகளுக்கும், இறைவ-தலைவா, சங்கஇட-பாஞ்சகன்னியத்தையிடதுக
ரத்தேந்தினவனே, அமலைக்கும்-ஆரவாரஞ்செய்யும், புனல்- (தென்திருக்
காவேரி) நதி (பாயம்) அரங்கர்-அரங்கநதநடையாய் எய்த்- (பிரளயாந்தி
யாகாலத்து உலகெல்லாம் அழிவதைக்கண்ணுற்று (மனதினோத்தமார்க்க
ண்டன், கண்டிட- நின் உதரத்துட் சென்று (பார்க்க அம்-பிரளயவெள்ள
(நீர்) அலைக்கும்-அருகும், உலகு புவனங்கெல்லாம் அழியாது-சற்றுஞ்
சிறையாது உள்- (சினதுகுட்சி) உள்ளே, இருந்து- தங்கியது என்னே-எ
ன்னமாயமே, எ-று,

௩௫

இருந்தையி லங்கு-வெளிநு படாதென்செய் தானுநிம்பத்து
இருந்தையி லந்தித்தி யாதவை போற்புல்லர்பா வுங்கற்ருயந்து
இருந்தையி லம்பன்ன கண்ணுர்க் கல்லால்வெண்ணெயில்லிலோ
இருந்தையி லங்கை யரங்கர்க்கன் பாகியிருக்கிலோ. [ளித்து

இ-ள். என்செய்தாலும், இருத்தை-கரிப்பானது, இலங்க-விளங்கத்தக்க
தாக-வெளிநுபடாது-மென்மைமேவாது நிம்பத்து-வேப்பமரத்தினது
இரும்-கைப்பால்பெரிய. தையிலம், தித்தியாது. இன்சுவைமேவாது, அ
வைபோல், புல்லர்-கயவர்-யாவும்சகலகலையுமும், கற்று-பயின்று ஆய்ந்
இருந்து-ஆராய்ந்து இருந்தும்-அயில்அம்புஅன்ன-கரியவாளிபோன்ற
அர்த்தாந்தரம்உயில்அம்புஅன்ன-வேவினையும் கணையினையும்ஒத்தகண்
னாக்குஅல்லால்-நயனங்கலையுடையபரத்தையர்க்கு அன்றியிலேவெண்
னெய், நவநீதத்தை, இல்லில்-மனையில், ஒளித்திருந்து, அயில்-புசிக்கும்,
அரங்கர்க்கு, அன்பாகி-தேசராகி, இருக்கிலர்-உச்சிவியார்கள்-எ-று, ஈசு

இருக்குமந் தத்தி லறியா வரங்கன்மண் ணேழுண்டுநய்
இருக்குமந் தத்திரு வால்மலர் தானெட்டெழுத்தைக்குறி
இருக்குமந் தப்புத்தி யீர்த்துநல் வீடெய்தவாகுங்கைபேய்
இருக்குமந் தச்செவிட் மேன்முந்நீர்கடந் தேறிடிலே.

இ-ள், இருக்கும் - ஆரணங்களும், அந்தத்தில்-முடிவிலே, அறியா-ஒ
ர்கற்கெட்டா, அரங்கன், மண்ணேழ்-சப்தலோகங்களையும், உண்டு-கமளி
கரித்தும், தயிர்க்கும் - நதிக்கும், அந்தம்சுந்தரங்களும் - திரு
வாய்மலர்ந்தான்-அங்கார்தவன், அவனதுஎட்டுஎழுத்தை- அஷ்டாட்சர
த்தை, குறியிருக்கும்-சுந்திக்காதஉங்களுக்கும், மந்தப்புத்தி-கூர்மையற்
றஅறிவினை, ஈர்த்து-அறுந்து, நல், நல்ல, வீடு, மோட்சத்தை. எய்தலாகும்
அடையக்கூடும். கைபேயிருக்கும்-கரங்கள் அற்றுப்போன. அந்தச்செ
விட்டுஊமன்-குருடும்செவிடும்கலந்தொர்முகையானவன். முந்தீர்கடந்து
சமுத்திரங்களையும் தாண்டிப்போப். ஏறிடில்- அக்ககாடேயுவானெனில்?

ஏறுங் கரியும் பரியுஞ்செற்றான்பானென் றுமன்றுள்
ஏறுங் கரிமறை யாதவினையம்பாதுமக்கீடு
ஏறுங் கரிய வரங்கர்க்கன் பாய்வினை யென்னுமிடி.
ஏறுங் கரியு மினிமேற் பிறவி யிடரில்லையே.

இ-ள். ஏறும்-கஞ்சனஉந்திய விடையையும். கரியும்-வேழத்தையும். ப
ரியும்-அசுவத்தையும். செற்றான்-சங்கரித்தவனே, பானென்று-பாத்து

வப்பொருளென, மன்றுள்வறும்-அவையேறியுரைக்கும், கரி-சாக்ஷி, ம
றையாதலினால்-ஆரணமாகையினால், உமக்குயாதுயீயம் - உங்களுக்குள
ன்னசங்கை, கரிய காளமேகநிறத்த, அரங்கர்க்கு, அன்பாய்-நேசராய், ஈ
டேறும்-கரையேறாங்கள், வினையென்னும்இடியேறும்- பூர்வகன்மமாகிய
இடியும், கரியும்-கரிந்துபோம், இனிமேல்-அநந்தரம், பிறவிஇடரில்லை-ப
வநோயில்லையாம்-எ-று. (௩௮)

இடரா கவந்தென்னைப் புன்சிறுதெய்வங்க ளென்செயுமான்

இடரா கவன்பிணி மாநாக மென்செயும் யான்வெருவி

இடரா கவன்னு புனலிடி கோண்மற்று மென்செயும்வில்

இடரா கவன்னரங் கன்றிருந்தாளென் னிரதயந்ததே

இ-ள். வில்இட-சார்ங்கத்தலுவைஇடதுகாந்தேந்தியு, ராகவன்-ரகுவ
ம்சத்துதித்தவன், அரங்கன், திருத்தாள்-திருவடிகள், என்-அடியேனது
இதயத்தது-மனத்தின்கணுற்றன, (ஆதலால்இனி)இடர்ஆக- துன்பம்வி
னையத்தக்கதுஆக, வந்து-நெருங்கி, என்னை புன்சிறுதெய்வங்கள்-ஈனமுன்
ளஅற்பதேவதைகள், என்செயும்-யாதுசெய்யமாட்டுவன, மானிடர்-நரர்
களது ஆகவன்பிணி - யாக்கையில் குடிகொள்ளும் கொடியநோய்களும்
மாநாகம்-மகாசர்ப்பமும், என்செய்யும்-யாதுசெய்யமாட்டுவன, யான்-நா
ன், வெருவிஇட-நடுக்கம்கொள்ள, ராகம்-செக்காந்தித்த, வன்னி-தழலும்,
புனல்-உதகமும், இடி-அசனியும், கோல்-நவக்கிரகமும், மற்றும்- இன்னு
ம்பொல்லாங்குசெய்வன யாவும்யாதுசெய்யமாட்டுவன-எ-று. (௩௯)

அத்திரங் காய மெனவுண றோரென நரசையுன்கை

அத்திரங் காயத்தி யிற்பெரி தானரை யாகிப்பல்விழ்

அத்திரங் காயந் திரம்போற் பொறியைந் தழியும்க்கால்

அத்திரங் காயரங் காவடி யேனுன் னடைக்கலமே

இ-ள். காயம்-யாக்கை, அத்திரம்என-நிலைபற்றதுவன்று, உணரேன்
ஒர்கிலேன், எனது-அடியேனது, ஆசை-அவாவோ, நின்-உனது, கை-பா
ணிபால்பிரயோகஞ்செய்த, அத்திரம்-வாளி, காய்-தகித்தஅத்தியில்-ஆழி
யிலும், பெரிது-மிக்கது, நரைஆக-பலிதமெய்தி, விருத்தம்புக்குப்பல்விழ
தந்தங்கள்உருதலைச்செய்ய, திரங்கா-திரைந்து, யந்திரம்போல்-சூத்திரம்
அற்றமரப்பாவையென்ன பொறியீந்தும்-பஞ்சேகதிரியங்களும், அழியு

ம்அக்காலத்து-வீயும்போது,இரங்காய்-இரக்கமுற்றளிப்பாய், அரங்கா-
அடியேன்,உன்அடைக்கலம்- சினதுசரண்புக்கேன் எ-று.ஆல்-அசை ()

கலக்கூழைக்கைக்குங் கருத்துடையிரங்கத்துளிலைக்

கலக்கூழைக்கைக்குங் கறியிட்டித் துய்த்திருங் காதுபடைக்

கலக்கூழைக்கைக்குங் வருவாணனைக் கண்ணுதலும்விட்ட

கலக்கூழைக்கைக்குப் பைகண்டாளை விதியிற் கண்டுவந்தே

இ-ள். கலக்கு-மனதைமறுகுதலுற்செய்யும், ஊழை - பூர்வகன்மத்
தை,கைக்கும்-அலைக்கும்,கருத்துடையிர்-நினைவுற்றிருப்பீர்கள், காது-
ஒன்றரைச்சங்கரிக்கும்,படைக்கலம்-ஆயுதங்கடையுடையகூழை-படை
வகுப்பின்கைக்குள்-ஒழுங்கினுள்ளே,வருவாணனை-வரப்பட்டவாணச
ரணை,கண்ணுதலும்-பாலலோசனனும்,விட்டு-கைவிட்டு,அகல-ஒழிய,கூ
ழைக்கை-அவனதுகுறைப்பட்டகரங்களின்;குப்பை-குவாவினை, கண்
டாளை-வீழ்த்துக்கண்ணுற்றவனை,வீதியில்-திருவிதியில்,கண்டு-பவனி
வரதரிசித்து,உவந்து-அகங்கரித்து,இலைக்கலம்-பத்திரமாகியபாத்திரத்
துள்,கூழை-அன்னத்தை-கைக்கும்-கசப்புடையகரிபதார்த்தங்களை,இ
ட்டு-சேர்த்துக்கொண்டு,துய்த்து-உண்டு, இரும்-இருங்கள், அரங்கத்து
ள்-திருவரங்கம்பெரியகோயிலிலே-எ-று (சக)

கண்டக னுவின் பொருள்போலயாவும் பொய்காலனென்னும்

கண்டக னுவி கவர்வது வேமெய் கதிநல்கெனக்

கண்டக னுவிப் பொழுதே செல்கென்றறள் காரரங்கன்

கண்டக னுவின் புறக்கண்டு வாழ்த்திக் கடிதுய்ம்மினே.

இ-ள். கனுவின்-சொப்பனத்தில் கண்ட-பார்த்த,பொருள்போல,வஸ்
துக்களென்ன,யாவும்-சாக்கிரத்தில்காண்பனஅனைத்தும்,பொய்-மித்தை
யே,காலன்என்னும்-அந்தகன்என்றிசைக்கப்படும்,கண்டகன்-கோரமுள்
ளவன்,ஆவி-ஆன்மாவை,கவர்வதுவே-இழுத்துக்கொண்டேகுதலே,மெ
ய்-சரதம்-ஆதலினால் கதிவைகுந்தத்தை, நல்குஎன-அரங்கனபிதானஞ்
செவியுறவணம் காதுல்கண்டையணிந்துகொண்டேதிரிந்த கண்டாகா
ன் எனக்கு தாளன்றுகேட்க,கண்டகனா-கண்டாகனனே.இப்பொழுதே
இந்தக்கூணமே, செல்கஎன்று-அடைவாயாகஎன்றுசொல்லி, அருள்-அ
ளித்த,கார்-படிவத்திலும்,கைமமாறு கருதாதளிக்கும் நீர்மையிலும் ப
யோதாமன்ன,அரங்கன்,அவனை கடிது-ஒல்லையிலே,கண்-நேத்திரங்களு
க்கு தக-பாங்குபெற,கண்டு-தரிசித்தும்,நா-ஜிசுவைக்கு,இன்புற-இரத
முண்டாக, வாழ்த்தி-ஸ்துதிசெய்தும்,உய்ம்மின்-உஜ்ஜீவியுங்கள்-எ-று.

கடிக்கும் பணிநஞ் சமுதா குந்திங்குநன் காகும்பராக்
கடிக்கும் பணியலர் தாழ்வார் கல்லாமையுங் கீற்றவையாங்
கடிக்கும் பணியற மெல்லாமரங்கர்பைங்கன்னித்துழாய்க்
கடிக்கும் பணியொளிக் குநல்லபாதங் கருதினர்க்கே.

இ ள். அரங்கர் பை-சாமன சிறம்பொருந்திய, கன்னித்துழாம்- மஞ்ச
ளவனமாலையின், கடிக்கும்-மனாத்துக்கும், பணிஒளிக்கும- தூபுரஜோதி
க்கும், நல்ல-நன்கமர்ந்த, பாதம்- நிருவடிபோ, கருதினர்க்கு-மனனஞ்செய்
தவர்க்கு, கடிக்கும், பணி-உரகத்தினது, நஞ்சு-விடமும், அமுதாகும்-தே
வாமிர்தம்ஆம், திங்குதிவினையும், நன்காகும்-நல்வினையாம், பரக்கடிக்கும்
அவமதிக்கும், பணியலர்-பகைஞரும், தாழ்வார்-பணிவார்கள், கல்லாமையு
ம்-பயிலாதவிஷயங்களுந், கற்றமைபாம்- பயின்றனபோல்விளங்கும்,
பணிதாமபுரிந்த, அறம்-நருமம், எல்லாமாயும், கடிக்கும் தவறுதலின்றி
காக்கும-எ-று.

சுந

தினகர னூர்கலிதிகாற் றெடுங்குஞ் செயலும்விண்மீ
தினகர னூர்கொண்ட வேழ்செருந் காமையுஞ்சென்றெ திர்மோ
தினகர னூரயிர் செற்ற ரங்கர் திகிரிசங்கேந்
தினகர னூர்நம் பெருமானமைத்த திருக்கைகண்டே.

இ-ள். தினகரன்-திவரசன், ஆர்கலி-அப்புதி-தேயு, காற்று-வாயுஇவை
களெல்லாம்ஒடுங்கும் தந்தம்எல்லேஇகவாது அடங்கியிருக்கும், செயலு
ம்-காரணமும், விண்மீதில் அந்தரமிசை, நகரன்- பொன்னரக்கிறைவன்
ஆக்கியுட்பட்ட ஆர்-நிறைந்த, கொண்டவேழ்- சப்தமேகங்களும், செ
ருக்காமையும்-தருக்காததும், பாதுகாரணத், தானெனின் சென்று எதிர்-
நேராகவந்து, மோதின-எற்றின, கரன் கரன்என்னும்அரக்கனது, ஆர்-அ
வனுக்குஅருமையான, உயிர்-ஆவியைசெற்றார்-உடலில்நின்றுநீங்குகோ
பித்தவர்-அரங்கர்-திகிரி-சுதரிசனாழ்வானையும், சங்கு - பாஞ்சசன்னியத்
தையும், ஏந்தின-பிடித்த, கரனார்-அஸ்ரத்தையுடையவர், நம்பெருமாள்அ
மைத்த-நில்லென்றுகுறித்த, திரு சிறப்புற்ற, கை-சரத்தை, கண்டேபா
ர்த்துத்தான்-எ-று.

(சுச)

திருக்கா விரிக்கும் யமுனைக்குங் கங்கைக்குந் தெள்ளமுதநர்
திருக்கா விரிக்கும் கடற்கும் பிசான்றென்னரங்கமென்னத்
திருக்கா விரிக்கு மொழியார்க் குத்தீமெழு காவிரன்புய்த்
திருக்கா விரிக்கும் தெவ்வாறவனுங்கள் சென்மந்ஷுபே.

இ-ள். திரு-சுந்தரந்திகழும், கா-நந்தனவனங்களை, விரிக்கும்-(அவைவழியாய்த்தவழ்ந்து) பூத்திடச்செய்யும், யமுனைக்கும்கங்கைக்கும்-யமுனாநதி கங்காநதியைக்காட்டிலும். தென்-தெளிவுற்ற, அமுதுஅமிழ்தன்ன ஆம்-நீரினையுடைய, திருக்காவிரிக்கும்-தென்றிருக்காவேரிக்கும், கடற்கும்-கடீரசாகரத்துக்கும், பிரான்ஸ்வாமியினது, தென்கவின்பெற்ற, அரங்கம்என்ன-என்றுஒந்தரமேனும்-இயம்ப-அன்பு-காதல், உய்த்து இருக்கா-செலுத்தியிராமல். திருக்குஆவிர்-முடக்குஆவிற்கள், இக்கு-கன்னலன்ன மொழியார்க்கு- இனியாவசனங்கனையுடையமாதரிடத்து, தி-தழலுற்ற மெழுகுஆவிர்-மெழுகுபோலநைந்துருகுவீர்கள் ஆகையால் அவன்-அந்தச்சர்வேசான், உங்கள்-துமது, சென்மத்தை, த-பவத்தைஇரிக்குமது-நீக்கும்வண்ணம், எவ்ஆறு-எங்ஙனம், எ-று,

சுரு

சென்மந் தரங்கங் கருமஞ்சழிபிணி சேலினங்கு
சென்மந் தரங்கதிர் பொன்கோள் கண்மாரிதிண் கூற்றசனி
சென்மந் தரங்கவற் றுள்விழுவோர்க்கரை சேர்க்கும்வங்கஞ்
சென்மந் தரங்கவின் றோளாரங்கர்திருப்பதமே.

இ-ள். சென்மந்தரங்கம்-சனனமாகிய சாகரத்துள், கருமம்-சுழி- இருவினையாகியசுழலில், பிணிசேல்இனம்-நோயாகியமச்சக்குலங்களினாலும், குசென்-செவ்வாய், மந்தர்-சனி, அம்-கதிர், எழில்பொருந்தியபாணு பொன்-வியாழம்முதலாகிய கோள்கள் சிகரங்களாகிய, மாரி-மழையினாலும், திண்-வலியுடைய; கூற்று-சண்டனென்னும், அசனி- இடியினாலும், செல்-வேதனைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற, மந்தர் - புத்திக்கூர்மையிலலாதவரையும், அங்கு-அந்தபலாப்தியுள்ளும், அவற்றுள் பிற்கூறியவற்றுள்ளும், விழுவோர்இனிமேல்விழ்பவரையும், கரைசேர்க்கும்-கரையேற்றும், வங்கம்-நாவாய், செல்-மேகங்கள் தவழும், மந்தரம்-மந்தரகிரிபோல், கவின்-பொலிவுடைய-தோள்ஆர்-வாகுகள்பொருந்திய அரங்கர்-அரங்கரது, திருப்பதமே-திருவடியே-எ-று.

(சுரு)

பதக்க மலங்க லணிமாரபபொன்னி படிந்திமையோர்

பதக்க மலங்க ளாருசாரங்க பகட்டயிரா

பதக்க மலங்கரித் தூர்வோன் சிவனயன் பார்க்கவந்துள்

பதக்க மலங்க ளடியேன் மலைக்கென்றுபாலிப்பதே

இ-ள். பதக்கம்-ஆரங்கனையும், அலங்கல்-தாமங்கனையும், அணி- புனையம், மார்பு-நிதமுடையாய், அகலமுடையவனாகபொன்னி - தென்திருக்கவோரியில்-படிந்து-தோய்த்து, இளமையோர்-இமையநாட்டந்தவா னவர்

பதக்கம்-பாதங்களையும் மலங்கள்-தோஷங்களையும், அறு-நீங்கும்,சீர்
அரங்க-சிறப்புற்றஅரங்ககருடையாய், அயிராபதப்பகட்டு- வெள்ளை
யாரணத்தின்- கம்- மத்தகத்தை, அலங்கரித்து-சிங்கராஞ்செய்து- மூர்
வோன்-கடாவுகிறஆயிரங்கண்ணலும்,சிவன்- முக்கண்ணலும்அழகன்
ண்கண்ணலும்,பார்க்க-காண,வந்து-மேவி-உன்-கிணறுபதக்கமலங்கள்-
சாரணாவிர்த்தங்களை, அடியேன்,சிரத்து- சென்னியின்பாவிப்பதுஎன்று
இருத்துவதெஞ்ஞான்று-எ-று,

சஎ

பாலனஞ் செய்யமாநாடான் பூநெடு பட்டணிந்து
பாலனஞ் செய்ய கலத்துண்டு மாதர்பல் போகத்தையும்
பாலனஞ் செய்ய விருப்பதி லையப்பருகிரந்தன்
பாலனஞ் செய்யவன் கோமா னரங்கம்பையில்லைநன்றே.

இ-ள், பால்-வெண்ணிறந்த,அன்னம் ஒதிமப்பறவைகள்,பொய்க்கை
ளில்,அமர்-பொருந்தியிருக்கிற,நாடுவண்மைபொருந்தியிலந்தை,அன்ன
பொருந்துபூநெடுசகலபூஷணங்களோடு,பட்டு-பட்டுவர்க்குக்கோபம்,அ
ணிந்து-தரித்து,பாலன்னம்-கூரான்னம், செய்ய-நேர்மையுற்ற
பாத்திரத்துள்,உண்டு-துகாந்து-மாதர்பல்போகத்தையும் பென்முதலா
கியஅஷ்டபோகங்களையும்,பாலன்னஞ்செய்ய-பரிபாலிக்க, இருப்பதில்
இருக்கிறதிலும்,பையம்-யாசித்ததை,பருகி-அருந்தி,நந்தன்-நந்தனோடு
க்கு,பாலன்மதலை,அம்-அழகிய,செய்யவன்-பூமகன் கோமான்-நாமகன்
அரங்கம்-திருவரங்கத்திலே,பயில்கை-ஸ்தலவாசஞ்செய்தல்,நன்றே-ப
க்கதே-எ-று.

சஅ

பையிலத்தி மூளை நரம் னுநிரம் பரந்தகுரம்
பையிலத்தி யுள்ளினை பாண்டமென்னும்புன்பாவையாதேரற்
பையிலத்தி செய்து நாகெய்து விருய்யப் பற்றுமினே
பையிலத்தி மேவித் துயில்கு ரங்கர்பொற் பாதத்தையே.

இ-ள். பையில் ஒன்றோடொன்று பொருந்தியிருக்கும்,அத்தி-எலும்பு,
மூளை-நரம்பு,ஊண்-தகை,உதிரம்-இரத்தம், பரந்த-பரவிய,குரம்பைசட
லத்தை,இலத்தி-மலம்,உள்-அகத்திலே, னினை-உண்டாகும், பாண்டம்-
பாத்திரம்,என்னுமல்-என்றுநினையாமல்,புன்-இழிவடைய, பாவையர்-ப
ரத்தையாது, தோல்பையில். அத்திசெய்து- (இன்பானுபோகத்திலே)
கொலைசெய்து,நாகுளய்துவீர்-அநொத்திஅடைபவரோ-உய்ய-பிழைக்க
பற்றுமிக்கு-குறியுங்கள்,பயில்-கம்பலை-பொருந்திய,அத்தி-கூராய்தியு

ள்,மேவி-சேர்ந்து,துயில்கூர்-அறிதுயில்-அமர்ந்த,அரங்கர்-பொன்பாது
த்தையே-பொலிவுற்ற திருவடிகளையே-எ-று. சக

பாதகங் கைக்கு மரங்கர்பல் பேப்பண் டிராவணனுற்
பாதகங் கைக்குமென் றெள்ளக்கொய் தார்படிக் கேற்ற திருப்
பாதகங் கைக்குள் விழுமுன்ன மேபங்க யன்விளக்கும்
பாதகங் கைக்குளிர் நீர்விழ்ந் தடிசன் படர்ச்சடைக்கே

இ-ள். பாதகம்-(அடியார்கள் அ)பாவங்களை,கைக்கும்-அலைக்கும்-அர
ங்கர்,பல்பேய் பலஅலகைகள்,பண்டு-முன்னுளில், இராவணன்- இராவ
ணசுரனதுஉற்பாத-ஆச்சரியமான, கம்-சிரங்களைகைக்கும்என்று- கசக்
குமென,எள்ள-நிந்திக்க,கொய்தார்-துணிந்தவர்,படிக்கு- உலகுக்காக,வ
ற்ற-இரந்த, திருப்பாத-(கொடுத்ததை)திருப்பக்கடாதகம்-ஜலம்,அதா
வதுநாரைநீர்கைக்குள்-அஸ்தத்திலே,விழுமுன்னமேவிழத்தற்குமுன்ன
மேபங்கயன்-அம்புயன்,விளங்கும்-அலம்பும், பாதகங்கைதிருவடிக்கண்
பிறத்தமந்தாகுனியின், குளிர்-தட்பமுள்ள,நீர்உருகமானது-ஈசன்-சங்க
ரனதுபடர்-பரவியசடைக்கு-குடிஸத்திலே,விழ்த்தது-விழுந்தது-எ-று

படநா கத்தந்தர் நிதிருப் பானம் பரனரங்கன்
படநா கத்தந்தம் பறித்தோன் புகழைப் பரவுமின்க
படநா கத்தந்தம் சுரணம்பொல் லாஸ்சிசு பாலன்முற்பல்
படநா கத்தந்த வகைக்குத்தந் தானொல் பரகதியே.

இ-ள். படர் ஸுஹஸ்தர பணுமுடிகளையுடைய நாகத்து-திருவனந்தா
ழ்வாலில்,அந்தரமீது-விண்மிசை,இருப்பான்-தங்குமவன்,எம்பரன்- எ
மதுபரந்துவப் பொருளானவன்,அரங்கன்,நாகம்-வேழந்தினுடைய,தந்
தம் கோட்டினை பட-அதுவியபறித்தோன் கல்லினவன்,புகழை அவனு
டையகல்யாணகுணங்களை,பரவுமின்-கொண்டாடுங்கள்,கபடன்- வஞ்சக
ன்,ஆகத்துயர்க்கையுள், அந்தரகரணம் பொல்லான்-நான்கும் திங்குற்ற
வன்ஆகிய சிசுபாலன்,முன்-பண்டி-பல்பட-பகுவிதமாக, நடசிகுவையி
னாள்,கத்து-பித்தற்றிய,அந்தவசைக்கும்- அவ்விதம்ச்செய்தகளுக்கும்,
சொல்-பழமைபுற்ற,பரகதி-சிரிஷ்டமானமோட்சத்தை,தந்தான்- ஈந்
தான்-எ-று. நக

பரவையி லன்னகண்பாஞ்சா விரின்பா மென்னதிரு
பரவையில் மேகலை யீந்தா னாங்கனபணிந்திமையோர்
பரவையி லாழிப் பிரானடிக் கீழ்ப் பவித்தழியும்
பரவையில் மொக்குளைப் போற்பல கோடிபகிரண்டமே.

இ-ள். பாவு-அகன்ற, அயில்அன்ன-வேல்போன்ற, கண்விழிகளையுடைய, பாஞ்சாலி-துள்ளபதை, நின் பரம்என்ன-என்னைக்காப்பது உன் பரம்என்றுமுறையிட, நிருபர்வேந்தர்கள்-அவையில்-சங்கத்தின் மேகலை-களையக்களைய வளர்ந்துகொண்டேவந்ததுகலை, சுந்தரன் அளித்தல், அரங்கன், அவனை இமையோர்-உம்பர்கள், பணிந்து-தாழ்த்துபவரவையில்தெளத்தியஞ்செய்துகொண்டேயிருக்கையில், ஆழி-சுந்தரத்துக்கு வகிசரிந்துக்குப்பிரான்-ஸ்வாதுயினது, அடித்திழ் பாநந்தனின்-கீழ், பாவையில்தெண்டிசையி னுதக்கும், மொக்குளைப்போல்புற்புகமென்ன, பலகோடி-அந்தந்தக்கோடி, பகிரண்டம், உற்பனித்தனோன்றி, அழியும்-மாயந்துபோம்-எ-று.

இஉ.

அண்ட மடங்கலையுந்தந்து காத்தவையந்தந்தன்பால்
அண்டமடங்கலையுந்தந்துகாரணமடம்பொன்முத்தலையான்
அண்டமடங்கலையுந்தந்துகாரணமடம்பொன்னியரங் கன்புட்கார்
அண்டமடங்கலையுந்தந்துகாரணமடம்பொன்னியரங் கன்புட்கார்

இ-ள். அம் சுந்தரமான பொன்-சொன்னமும், முத்து-தரளமுகொழிக்கும் அலை திசைகள், வான்கண்டமேகமண்டலத்தையுளவிட, மடங்கலை-கண்டவங்களை சுந்தரோடும்-இழுந்துக்கொண்டுவிடவாரின்ற, பொன்னி - காவிரிசுழந்த அரங்கன். அண்டமடங்கலையும் அகிலாண்டங்கலையும்-தந்து-சுருட்டி, தந்து காத்து-அளித்து, அவைமீண்டும் அவையானவும, அந்தம-கடையில், தன்பால்-தன்னிடத்து, அண்டு ஒடுங்கும், அம்மடங்கலை-அந்தனுழிகாலத்தை, செய் உண்டாகும், காரணம்-ஏதுயாது எனில்புன்பரவையாகிய, காரணமட-நீர்க்காக்கைமடங்கு முடங்கியசைந்துகொண்டேயிருக்கும்(அன்றிக்கே)அடங்கு அடங்கியிருக்கிற அலைமுந்நீர் தரங்கவாரிதியுதித்த மகள்நிறுமகள், உகப்பாசுளன்றே-களிப்பெய்தத்தான், எ-று.

இங.

ஆகமதிக்குமுதமேன்முதமுடையாளயன்வாழ்
ஆகமதிக்குதவநீதங்கள்வவவனிகொள்வார்
ஆகமதிக்குளஞ்சேரங்காவுன்னையன்றித்தெய்வம்
ஆகமதிக்குளண்ணையென்பிறராரையுமே.

இ-ள். ஆகம்-ஆகமவுதிகளுக்கிறவனே, திக்குமுதம், நான்குமுதங்களுக்கும், மேல்மேலும், முகமுடையான்-ஒருமுதமுடையசிலைமாயன்பிசமமை-வாழ்-உறையும், ஆகமேனியாய், மதிக்கும், நவநீதசேரராஅவனிபூமிபை, நான்(துதிக்கோட்டில்)கொண்ட, வாராக-கேழவாயுற்றவனே மதிக்குளம்-சந்திரபுத்தகாணி, சேர்ஆடின, அரங்கநகருடையாய், உன்னை

அன்றி-நின்னையல்லாது-அடியேன்.பிறர்-ஆறையும்,வேறேறொருவரையும்
தெய்வமாக தேவன,மதிக்குள்-மனத்தில்,எண்ணென்-கருதேன். ()

ஆரத்தநந்தருந்தாய்தந்தையானந்தமாவரிகழ்
ஆரத்தநந்தனன்றிமைகண்டாலங்கவுத்துவபூண்
ஆரத்தநந்தசயனாவணியரங்குதிசிரி
ஆரத்தநந்தன்மடலாயென்றிங்குனக்கத்தன்மைத்தே.

இ-ள். ஆர-பாணஞ்செய்ய,தணமதரும,முலைகொடுக்கும்-தாய்-அன்னை
யும்,தந்தைதாயும்,அத்தமஅந்தத்தமது,நந்தனன்-புதல்வனதுதிமை-தம்
மைஉதைத்தல்வசல்லிவைமுதலியநீங்குகளை,கண்டால்கண்ணுறில்ஆன
ந்தமாவர்-பூரிப்புக்கொள்வர்,இகழார்,அங்குமற்றங்களுக்காகச்சற்றும் நின்
தித்திடார்கள்,அம்-சந்தரமான,நவுத்துவபூணாத்து-கொளஸ்துவாபாண
முடைய,அந்தசயன-சேஷாகி,அணி-எழில்பெற்ற-அரங்கா,திசிரி-நே
மி,ஆர்பொருந்திய,அத்த-கரத்தோய்,நந்தன்மதலாம்-நந்தனந்தனனே எ
ன்திங்கு-எனதுபிழைகளுநம்,உனக்குஅச்சு,தன்மைத்து-புங்கனந்தான்-எ

அத்தனுமன்புளவன்னையும்பேருமனந்தமதாம்
அத்தனுமன்புலனாதவினாண்டருளம்புயைவீர்
அத்தனுமன்பயமீதேதரங்கனன்சார்ங்கவயிர்
அத்தனுமன்புகல்பேரிருவீர்க்குமடியனென்றே

இ-ள். அதரனும-தந்தையும்-அன்புள-ஆசையுடைய,அன்னையும்தாயு
ம்பேரும-நாமமுமஅந்தத்தமதாம்-அவதயற்றதாகியஅத்தனு அவ்வவ்வுட
ையினிலும்,மன்பொருந்திய-பல்லன்-கயவன்ஆதனில்-(யான்)ஆகையால்,
அம்புயை-அனினி,வீரத்துபுஜபலபராக்கிரமமுடைய,அனுமன்-சிறியதி
ருவடியின்,புயமீது-தோண்மேல்,எறு-எழுந்தருளும்-அரங்கன்-அம் சுந்
தரமான,சார்ங்கமென்னும்,வயிரம்-சேகேறிய,தனு-கோதண்டத்துக்கு,
மன்-இறைவன்-என்று புகல்-பகரப்படும-பேரிருவீர்க்கும்-பெருமையு
ற்றஉம,இருவர்க்கும் அடியெனென்று ஆண்டருள்-நீ என்னைகாத்தருள் எ

அடியவராகவுமாட்டுகொள்ளவுமெண்ணியாருயிர்கட்டு
அடியவராகமபடைத்தமையாலகமேபெரிய
அடியவராகவாங்கருத்தாட்சையருட்கதையால்
அடியவராகஞ்செய்மாநனக்காட்சையுமைவராயே,

(இ-ள்) அடியவர் ஆகவும்-தொழும்பர்களாகவும், ஆட்கொள்ளவும்(அங்ஙனம் ஆமவரை) அடிமைகொள்ளவும், எண்ணி உன்னி, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்கட்டு-சேதனங்களுக்கு, அடிஅவர்-ஆதிகாரமாயினர் அவர், ஆகம்படைத்தமையால்-மனிதசரீரத்தைநீக்கொண்டதினாலே, அகமேநெஞ்சே, பெரிய, அடிய-கால்களையுடைய, வராகம்-ஏமமாயவதரித்த, அரங்கருக்கு, ஆட்செய்-தொண்டுபூண்-பூண்டு அருள் அவரது அளியென்னும்கதையால்-தண்டாயுத்தினால், அவம்-பயன்ற, ராகம்-காமத்தமுலை, செய்மூட்டுகிற, மாரணுக்கு-அரங்கதனுக்கு, ஆட்செயும்-பணிவிடைபண்ணும், லீவரை-பஞ்சேந்திரியங்களையும், அடி-மோது-எ-று.

ருள

வரையாழிவண்ண ரரங்கேசரிசன்முன் வாணன்றின்டொள்
வரையாழியார்புள்ளின் வாகனத்தேவந்த நாட்டொடிற்றை
வரைபாழிதுய ராய்த் தூசநாணுமதியுஞ்செங்கை
வரையாழியும்வளையும்மிழந்தாளென் மடமகளே

இ-ள். வரை-கண்டவர்மனத்தையவர்ந்துகொள்ளும், ஆழி-கருங்கடலன்ன, வண்ணர்-திருமேனியையுடையவர், அரங்கேசர், ரசன்முன்-நக்கபிரான்முன்னர், வாணன்-வாணசுரனுடைய, தின்-விறலுற்ற, தேவர்-வாகுகளை, வரை-அறுத்தொழிக்கும், ஆழியார்-நேமியையுடையவர், புள்ளின் வாகனத்தே-கருடவாகனத்தேறி, வந்த-பவனிநடாத்திவந்த, நாள்-தொட்டு-நாள்-தொடங்கி, இற்றைவரை-இதுகாறும் ஆழியதுயராய-ஆழ்ந்தமனவியாகுலமெய்தி, தூசம்-துகிலும் நாணும்-சமழ்ப்பும், மதியும்-அறிவும், செங்கை-செய்யகரத்து, வரை-ரேகைகளையுடைய, ஆழியும்-மோதிரமும் வளையும்-சூடகமும், இழந்தாள்-அற்றனள், என, மடமகள்-முத்தையான பெண்-எ-று,

ருஅ

மகரந்தகாதலைவாழ்வென்னவாரிசுட்டாய்திதிதள்

மகரந்தகாதலைவானிலுள்ளோர்க்குமண் ணோர்க்குவட்டா

மகரந்தகாதலைவார்குழையய்வளர் சிரங்கதா

மகரந்தகாதலைவாக்கிற்சொல்லேன்மடவாரெதிரே

இ-ள். மகரம்-சுறுக்கள், அலைவாழ்வு-கடல்வாழ்க்கை, தகாதென்ன-இனிக்கடாதெனத்தக்கதாக, வாரி-மகராலயத்தை, சுட்டாய்த்-நதவதன், திதிதன்மகர்-திதிசுதர்களுக்கு, அந்தகா-காலனே, தலை-முதன்மைபெற்ற, வானிலுள்ளோர்க்கு-வானவர்க்கும், மண்ணோர்க்கு-மானவர்க்கும், உவட்டாமகரந்த-தெவிட்டாததேனே, காது-கன்னத்திலே, அலை-திவளா

நின்ற,வார்-நெடிய,குழையாய்-குண்டலங்களைத்தரித்தவனே,வளர்-திரு
முதலியவளங்களுக்கும்,சீரங்கம்-திருவாரங்கமென்னும்,தாம்-திவ்ய
சேஷத்திரத்தையுடையவனே,கார்த-நின்மேல்கரவுற்றிருக்கும்,காதலை-
மோகத்தை,மடவார்த-திரு,நான்குபெண்கள்முன்னர்,வாக்கில்வாக்கின
ல்,சொல்லேன்-எ-அ.

நுக

வாராகவமனனேயாங்காவட்டநேமிவல

வாராகவாவுவடிவுகண்டான்மனமதனுமட

வாராகவாதரஞ்செய்வனென்றுலுப்பும்வண்ணமெங்கே

வாராகவாசமுலையேனைப்போலுள்ள மாநருங்கே.

இ-ள். வாராக-சேஷனைச்சூழல்கொண்டவனே,வாமனனே-மாணிக்
குறஞ்ருவா,அரங்கா,வட்டநேமி-சக்கரா-காசமானதிருவாழியாழ்வானை
வலவா-வலதுகாத்துடையாய்,ராகவா-ரகுவம்சத்துதித்தேநாய்,உன்-நின்
து,வடிவு-சந்தரமுற்றதியை,கண்டால்-கண்ணுற்றால்,மனமதனும-காம
னும,மடவார்ஆச-மாநராப்பிறக்க,ஆதாஞ்செய்வனென்றால் - காமுறு
வானெனில்,ஆகம்-மார்பிலே,வார்-சக்கம,வாசா-மணமுமபொருந்தியமு
லையேனைப்போலுள்ள-பயோதரங்கையுடையனனைப்போலுற்ற மாத
ருக்கு-பெண்களுக்கு,உய்யும்-பிரானனுற்றிருக்கும்,வண்ணம்-விதம், எ
ங்கே-பாங்கனம்-எ-அ

சுய

மாநம்பத்துக்கொங்கையும்மல்கும் நேரும்வயிறுமில்லை

மாநம்பத்துக்குறியுங்கண்டிலேமவந்து நோன்றினைபூ

மாநம்பத்துக்கெதிர்தார்பாவரங்கத்துவாழ்ப்பரந்தா

மாநம்பத்துக்குத்தில்லார்பிறப்பென்பர்வையகத்தே.

இ-ள். மா-மகத்தானாதமபத்தில்-நூணிலே,கொங்கையும்-குயங்களு
ம,அல்குல்-சகனப்பிரதேசமாகிய,நேரும்-தேர்ந்தட்டும,வயிறும்-சூகி
யுமில்லை,பத்துமாதம்-சுரைத்துதிங்கள்வரைக்கும்,குறியும்-காணப்படுகி
றகுறிகளையும்,கண்டிலேம்-காண்கில்லேம்,வந்துதோன்றின-உதித்துவி
ளங்கினும்,பூமாத-கமலைப்பிராட்டியார்,அம்பத்துக்கு-விலோசனங்களு
க்குள்ளிர்-பிரத்தியட்சமாய்விளங்கும்,மார்பா-வட்சஸ்தலமுடைதாய்அ
ரங்கத்து,வாழ்-உறையும,பரந்தாமா-பரந்தாமனே,தம்-தமக்குரியபத்து
க்கருத்து-பக்தியாகியநினைவு,இல்லார்-அற்றவர்,பிறப்பென்பர்-நம்அரி
யும்ஜென்மமுடையதென்பர்,வையகத்தே-பூமியிலே-எ-அ.

சுக

வைகுந்தர்தாமரைபோற்பாதாநாகத்துமாநாபுடை

வைகுந்தமேற்கொண்டிருந்தோர்வடிவைத்தினவாமுய்யம்

வைகுந்தம்பாற்கடன்மநீரயோத்திவண்பூந்துவனா
வைகுந்தமன்பர்மனஞ்சீரங்கமவடமலையே.

இ-ள் வை-கூரிய-குந்தர் குந்தாயுநத்தைதயுடையவர் -- தாமரைபோல்-
அம்புயமஅன்ன,பாதர்சாணுடையவர்,மாதர்-கோவியாது,புடவை-துகி
லை,நாகத்து-புண்ணைவிருட்சத்திலும், குந்தமேல்-குந்தமரத்துமேலும்,
கொண்டு,கவர்த்து இருத்தோர்-ஒளித்திருத்தவர்,வடிவைந்தில்-பஞ்சாகா
த்தோடும,வாழும்-உறையும்,இடம்-தலங்கள்,வைகுந்தம்-திருமாமணிம
ண்டபம்பாற்கடல்-ஷீராப்பதி -- மாதீர்-கங்காநீர்(சூழ்தரும)அயோத்தி
திருஅயோத்திமாநகரம்,வண் யாணர்பொருந்தியபூந்துவனா-பொலிவுந்
றதுவாரகாபுரி வைகும-நடக்காநின்ற,தம-தமதுஅடியார்-மனம்-இதயச
மலம்,சீர்சிதப்புற்ற,அரங்கம,வடமலை-திருவேங்கடம்-எ-று

வடமலைநென்மலைகச்சிசூறுங்குடி,மானிற்பது
வடமலைவேலையாங்கங்குடந்நை,வளருமிடம்
வடமலைகொங்கைத்திருவோடிருப்புவைகுந்தங்கா
வடமலையன்பருளநடையாட்டமறையந்தமே.

இ-ள். மால்-திருமால்,நிற்பது-நின்றகோலமாயிருப்பது,வடமலைசே
ஷாசலம்,நென்மலை-நிஷபகிரி,கச்சி-திருக்காஞ்சி,சூறுங்குடி,வளருமிட
ம்-சிடந்தகோலமாயிருப்பது,வடம்-ஆவிலை,அலை-திரைகள் பொருந்திய
வேலை-பயோத்தி,அரங்கம்-குடந்நை,வடம்-தாழ்வடங்கள்,அலை-நிவ
னாமன்றிக்கே,வடம்-தாளவடங்களை,மலை- அணியும்,கொங்கைஸ்நனங்
கையுடைய,திருவோடு-பிராட்டியாருடன்,இருப்ப-தங்கும் கோலமாயி
ருப்பது,வைகுந்தம்-திருமாநகரம் நடை-சென்றகோலமாயிருப்பது,க
ரவடம்-வஞ்சகமுதலியவற்றை,அலை-கைக்கும்,அன்பர்,நேசர்களுடைய
உள்ளம்-மனம்,ஆட்டம்-நடிக்குமகோலமாயிருப்பது,மறைஅந்தம்-வே
தத்தின்முடிவில்-எ-று.

சூக

அந்தகராசலம்வந்தாவினையழையாதிருப்பார்
அந்தகராசலங்காபுரியார்க்காங்காமனாயின்
அந்தகராசலக்கூக்குரலோயுமுன்னாழ்தடங்கல்
அந்தகராசலத்தேதுஞ்சநேமியறுகக்கண்டே

இ-ள். ராசலங்காபுரியார்க்கு இராஜரீகம்பொருந்தியஇலங்கைவாழாக்க
ருங்கு-அந்தக்காலனே, அரங்கா-மறையின் ஆரணத்தின்-அந்த-அந்தாத்

தில்நடிப்பவனே-கராசலம் துதிக்கையையுடையவனாபோன்றவாரணத்
தின்-கூக்குரல் விளிக்கும்ஓசை-ஓழிமுன்னமே-ஆழ்-அகர்தமான,தடம்
வாவியுள்,கலந்த தோய்ந்த,கரா-மகரமானது,ஜலத்தே-நீரிலே-துஞ்ச மர்
ய,நேமி-நினதுதிகிரி,அறுக்க-தடிந்திட்கண்டுபார்த்தும்,ஆச-திங்கு,அல
ம-சஞ்சலம்,இவைமுதலியவை,வந்தால்-நேர்ந்தகாலத்து+உன்னைநின்னை
அழையாது-ஆபத்தபார்தவாளனவிலிக்காது-இருப்பார், அந்தத்துன்பங்
களிலேஇருப்பவர்,அந்தகர்-குருடர்,ஞானக்கண்ணற்றவர்-எ-று. ௬௪

அறுகுதலைப்பெப்பணிபோன்றதாதுருவாய்ப்பிறந்தல்
அறுகுதலைப்பிள்ளையாய்க்காணையாய்க்குழமாகியையுள்
அறுகுதலைச்செய்துவிழ்காயநானென்னுமாரிருளை
அறுகுதலைக்கொள்பணியரங்காரின்கணைசைத்தே.

இ-ள்.அறுகுதலை-அறுகம்புல்லினிடத்தில், பொய்விழும் பணிபேனா
ற-பணிபோலும்சிறிய,தாது-இந்திரியம் உருவாய்-ரூபங்கொண்டு, பிறந்
து-சென்மித்து அலறு-அழுகிற குதலைப்பிள்ளையாய் மழலைச்சொற்களை
யுடையமகவாய், காணையாய்-பேளவனமடைந்துகிழமாகி-மூப்படைந்து
யி-சிலேஷ்மமாகியஅளறு,சேறு-உகுதலைச்செய்துசிந்தி, விழ்-மரிக்கும்
காயம்-சடலத்தை,நானள்ளும்-நான் என்றுசொல்லுமகங்காரமாகியஆ
ர்-நிறைந்த,இருளை-அந்தகாரத்தை,அறு-நீக்கு,கு-தராதலத்தை,தலை- மு
டியில்,கொள்-சமக்கும்,பணி-திருவனந்தாழ்வானிடத்து, துயில்கூரும்,
அரங்காரின்கண்-உன்னிடத்தில்,ஆசை-அன்பு,தந்து-அளித்து-எ-று.

ஆசுகவிக்குநிகரெனக் கில்லையென்றபரைப்பு
ஆசுகவிக்குவில்வேள்வடிவாவறிவாலகத்திம
ஆசுகவிக்குவலயமன்னுவென்றரற்றியிரத்து ௦
ஆசுகவிக்கும்புலவிர்புகழ்மினரங்கனையே.

இ-ள். ஆசுகவி-விரை-விலகவிபாடுவதில்,எனக்குநிகர்- இல்லையென்று
என்னைய்போன்றவரில்லையென,அற்பரை-பற்றையையு,ஆசுகம்- புஷ்ப
பாணத்தையும்-இக்குவில்-கருப்புவில்லையுமுடைய வேள்வடிவா- மன்ம
தசொருபனே,அறிவால்-கல்வியில்,அகத்தியர்-குறுமுனியே,சுக-சுக- ச
கரிஷியே,இக்குவலயமன்னு-இமமண்டலேச்சுரனே என்று-அரற்றி, எ
னப்பிதற்றி,இரந்து-ஏற்று,ஆசு-எதங்கள்,கவிக்கும் - மொய்த்திருக்கும்
புலவிர்-நாவலர்காள்,அரங்கனையே,புகழ்மின்-பரவுங்கள்-எ-று. ௬௫

கனகவி மானமம் தீனர்க் குரைக்கிலென் கால்பெற்றவா
கனகவி மானமம் கருடப்புள் னூர்தியைக் காண்மலர்கோ
கனகவி மானம் புவிமான் தடவரக் கண்வளருங்
கனகவி மானத் தரங்களை நாச்சொல்லக் கற்றபின்னே.

இ-ள். கால்-வாயுபகவான்—பெற்ற - ஈன்ற—வாகனம்-ஊர்தியாகி
யி—கவி-சிறியதிருவடிமையும்கால்-பெருமைபொருந்திய—நல்-அழ
குள்ள—கருடப்புள் - பெரியதிருவடிமையும்கூர்ந்தியை - கடாவுமவ
ளை—கால்மலர்-பாதபத்மங்களை—கோகனகம்-வாரியமலருதித்த—இம்
மான்-இந்தபுரீதேவியும்—அம்புவிமான் (அந்த) பூமிப்பிராட்டியும்—
தடவர-தைவர—வருட கண்வளரும்-துயில்கூரும்—கனகவிமானத்து-
சொன்னவிமானத்தையுடைய அரங்களை—நா-ஜிசுவையினால்—சொ
ல்ல-ஸ்தெளத்தியஞ்செய்ய—கற்றபின்-பயின்றபின்னர்—கனம்-பெரு
மைபொருந்திய—கவி - கவித்துவங்களை—மானம்-கவுரவம்—அற்று-
ஒழிந்து—ஈனர்க்கு-புல்லர்க்கு—உரைக்கிலென்-சாற்றிலென்-எ-று. ()

கற்றின மாயவை காளையர் வான்கண்டு மீண்டவை
கற்றின மாயமு நீகன்று காளைய ராகிப்பல்ப
கற்றின மாயர் பரிவுறச்சேரி கலந்தமையுங்
கற்றின மாயவொண் ணவரங் காசெங் கமலற்குமே.

இ-ள். கற்றினமாயவை-பசுக்குலங்களும்காளையர்-விள்களும்—
வான்-விண்ணுலகை—கண்டு-தரிசித்து—மீள்-திரும்பிய—நினைவு ஞா
பகத்தை—அகற்றின-விலக்கிய—மாயமும்-ஆச்சரியமும்—நீ, கன்று
(அந்தப்பிரமன் கவர்ந்துகொண்டிப்போன கன்றுகளும்—காளையர்-சிறு
ர்களும்—(போல) ஆகி-உருவெடுத்து—பல்பகல்தினம் - வெகுநாளவ
ரைக்கும்—ஆயர்-பொதுவர்—பரிவுடற (தங்கள் தங்கள் கன்றுகளிள்
ளைகளென்று வேற்றுமையின்றி அன்புடற்றிருக்கும்படிக்கு—சேரி-
திருவாய்ப்பாடியுள்—கலந்தமையும்-சேர்ந்து இருக்கமாயமும்—அரங்
கா, செங்கமலற்கும் - செய்யாதமரையிலவந்தவனுக்கும்—கற்று-புயி
ன்று—இன்னம்—ஆயவொண்ண-ஆராயக்கூடாது—எ-று சுஅ

கமலங் குவளை மடவார்க்கணங்களைக் கொண்டுரைத்த
கமலங் குவளை முதுசா டியுங்களை விட்டினா
கமலங் குவளை விளையா டரங்கல்விண் காற்றுகளால்
கமலங் குவளையுண் டான்றொண்டாய்மீன் காமாகந்தே.

இ.ள். மடவார்-ஐழையருடைய-தன்ம் - குயங்களை-மேலம்-தாம்
ரைமொட்டி-கண்கள் - நாட்டங்களை, குவளை-மீலோற்பலம்-என்று
உணர்த்து-என (உவமான்னங்கற்கழித்து) சொல்லி-அகம்-மனமாண்-
து-மலங்கு-கலங்குதலாய்-வளைமுதுகுஆகியும்-கூன்வந்து-கரை-
வீர்-ரைவீர்களா-காமம்ஆற்று (அங்க) மேகத்தைஒழித்துவிட்டு-
புனல்காகம்-காரண்டமும்-மலங்கு - நூறையும்-வளை-பணிலங்களு-
ம்-விளையாடு, அரங்கன்-அரங்கநகரான்-விண்-ஆகாயம்-காற்று-
வாயு-கனல்-தேயு-மேலம்-அப்பு-கு-பிருதிவி-ஆகியபஞ்சபூதங்-
களொடுஅனை-ததியையும்-உண்டான்-அமுதுசெய்தவனுக்கு-தொ-
ண்டராய்-தாசர்களாகி-உயம்பின்-உஜ்ஜீவியுங்கள்-எ-று. எக

காமனத் தால்விழுவியக் காவைக் கவரரங்கள்

காமனத் தாவென்று ரைவரர்க் கமுதன்கள் னெஞ்சர்க்கிரங்

காமனத் தானளக் குக்கடற் பார்கலம் போன்றதுமீ

காமனத் தாமரை யோல்கங்கை பாயமரங் காண்மலரே.

இ.ள். கர்-கற்பகத்தருவுக்கு-மன் - இறையாகியஇந்திரன்-நத்தர்
ல்-சங்கநாதத்தினால்-விழ மூர்ச்சையடைய-ஊழி-தொனித்து-அக்
காவை-அந்தத்தருவை-கீவர்-ன்வவிய-அரங்கன் - காமன்-அத்தா
என்று-மதனசனகானை-ரைவார்க்கு-மன்னுருகுமவர்க்கு-அமுதன்
(நாவினிடத்து)தேவாமிர்தம்போலருசிகிப்பவன்-கல்நெஞ்சற்கு-வன்
மனத்தார்க்கு-இரங்கா-கருணையளிக்கிலா-மனத்தான் (அவர்களைப்
பார்க்கினும்அடிய) சிந்தையுள்ளவன் (அவன்) அளக்கும்-கடல்பார்-
ஆழிசூழலு-கலம்-வங்கத்தையும்-அத்தாமரையோன்-அந்தப்பங்
கயன்-மகாமன்-மாலுமியையும்-கங்கைசாநவிரதி,பாய்-பாயையும்-
கான்மலர் (அவனுடைய) பாதபங்கேருகம்-மரம்-பாய்மரத்தையும்-
போன்றது-ஒத்தது-எ-று. எய

மலருந்தி மேல்விழ மெய்நெரித் தான்வையமேழுந்துஞ்சா

மலருந்தி னுரைங் கன்குற ஞாய்மண் ணளந்தவந்நான்

மலருந்தி வாக்கதிர் வண்குடை யாய்முடி மாமணியாய்

மலருந்தி யாய்த்திருத் தாள்விரலாழி மணியொத்ததே.

இ.ள். மலர்-மல்லர்கள்-உந்தி-தாண்டிவந்து-மேல்விழ-தன்மீது
விழவும்-மெய் (அவர்கள்) உடலை, நெரித்தான்-குமைத்தவன்-வை
யம்ஏழும்-சப்புவனங்களையும்-துஞ்சாமல்-நாசமுறுது-அருந்தி
ஞன்-விழுங்கினவன்-அரங்கன், குறளாய்-வாமனனாய்-மண்-உலகி
னை-அளந்தஅந்நான் - அளந்துகொண்டபோது-மலரும்-தோன்று

ம்—திவர்க்கதிர் - தினகரன்—வண்குடையாய் (முதல்) அழகிய கவி
கையாய்—முடி (உடனே) சிங்களில்தரித்த—மா-மகத்தான—மணியா
ய்-ரத்தினமாய்—மலர்உந்தியாய் (பிறகு) பக்கஜகாபியாய்—திருத்தாள்
(அநந்தரம்) திருவடியில்—விரல்-விரலில் அணியும்—ஆழி-அறுகாழி
மோதிரத்தின்—மணி-மாணிக்கத்தை—ஒத்தது-நிர்த்தது—எ-று.)

மணிவா சற்றாங்க வொருகுடைக் கீழ்வையங் காத்துச்சிந்தா
மணிவா சவனென வாழ்த்திருப் பேர்பின்னை மாதிருக்கு
மணிவா சமார்பாங் காசேசவரெவன்று வாழ்க்கித்திரு
மணிவா சகங்கொண் டணிவாரமுயை வணங்கினரே.

இ-ள். வாசல்-தலைவாசலில், புறங்கடையில், மணி ஆராய்ச்சிமணி,
தூங்க-தொங்கவும், ஒரு-அதுலமான, குடைக்கீழ் - பூசக்கரக்குடை
நீழலில், வையம்-மேதினிமுழுதும், காத்து-தாங்கி, பிரதமணி (வே
ண்டிற்றெல்லாமளிக்கும், நிகாமணியையுடைய, வாசலென—தே
வேந்திரன்போல்; வாழ்த்து (சகல) வைபவமும்-அதுபவித்து, இருப
பேர்-வீரறிருப்பவா (யாவரெனில்) பின்னைமாது-நிருமலகை, இருந்
தும்-தங்கும், மணி-சந்தரமுள்ள, வாசம் (குல்லை) மணங்கமழும், மா
பு-அகலமுடைய, அரங்கா-கேசவா, என்றுவாழ்க்கி - எனத்தறித்து,
திருமண்-திருமண்ணை, இவ்வாசகம் - இத்தத்திருமங்கன்கொண்டு,
பாராயணஞ்செய்து, அரிவா-கரிபவரது, அடியை - பாதங்களை
வணங்கினரே-தாழ்த்தவரே—எ-று. எஉ.

வணங்கரி யானவர் ஈனனா யாடுதாழ வானவர்
வணங்கரி யாடற் பரிதேர் நடத்தெதை வானவர்க்கும்
வணங்கரி யானன்றிக் காப்பாரில்லாமைவிண் டண்ணறிபும்
வணங்கரி யானவர் வாணன்கண்டாகனன் மார்க்கண்டனே.

இ-ள். வண்ணம்-மேனி, கரியான் - அந்நசனமன்னவன், அரங்கன்,
அடியார்-தொண்டர்கள், தொழ-சேவகை, வாள் ஒளியிலாவிட, அரவு-
சர்ப்பம், உவணம்-கருடன், கரி-யானை, ஆடல்-உடனமாடுகிற, பரி-கு
திரை, தேர்-ரதம், (இவைமுதலியவாகனங்களை) நடத்து-பவலரிநடா
த்தும், எந்தை-எமதத்தை, வானவர்க்கும் - சுரர்களுக்கும்—வணங்கு
அரியான்-வணங்குகற்கு-அசக்கியன், அன்றி (அவனை) அல்லாதுகாப்
பார்-இரட்சிப்பவர். இல்லாமை - இல்லாதிருக்கும்-தன்மையை, விண்-
தேவரும், மண்-மனிதரும், அரியும்வண்ணம்-ஒருபடிக்கு, கரியான
வர்-சாட்சியானவர், வாணன்கண்டாகனன்-மார்க்கண்டனே—எ-று.

கண்டலங் காரள கங்கெண்டைமேகங் கவிரிதஞ்சொல்
 'கண்டலங் கார முலையின நீரென்று கன்னியர்சீர்
 கண்டலங் கார மருளேன் புனற்கயல் கொக்கென்றஞ்சக்
 கண்டலங் கார மலசரங் கேசர்க்குக் காதலனே.

இ-ள். புன-நீரிலுற்ற, கயல்-கெண்டைமீன்கள், கொக்குஎன்று-குர
 ண்டமென்று, அஞ்ச-பயப்பட, கண்டல்-கைதை, அங்கு (ஆந்தப்புன
 லின்பகங்குகளில்) ஆர-மிகுதியுடி, மலர்-விக்கிக்கும், அரங்கேசர்க்கு-
 அரங்கநாதருக்கு, காதலன்-நேசனாயினேன், (ஆகையால்) கன்னியர்-
 மங்கையரது, கண்தலம்-விழிகடோ, கெண்டை-சேல், கார்-இருள்பூத்த
 கரிய அளகம்-குழலை, மேகம்-மங்குல், இதல்-அதரத்தை, கவிர்-கிஞ்ச
 கம், சொல்-குதலைமொழிகளை, கண்டு-கன்னல், அலங்கு-திவளநின்ற,
 ஆரம்-மாலையோச்சுமந்த, முலை-கொங்கைகளை, இளநீர்-என்று-என,
 (உவமானசங்கீதரகவிதிப்படியே) கூறி-சீர (அவர்களுடைய) சிறப்புற்ற
 அலங்காரம்-இங்காரத்தை, ரூபவாவண்ணியத்தை கண்டு-பார்த்து, மரு
 ளேன்-மந்திரமாய்கென்-எ-று.

எச

காதலை வாரிமணி வெண்கோட்டில்வைத்துண்டு காட்டியரங்
 காதலைவாகுழற் குள்ளாக்கினாய்கரப பெங்கெனவே
 காதலை வார்குழை வைதேகியையின் கருத்துருக்குங்
 காதலை வானரர்த் தேடவிட்டாயிது கைதவமே.

இ-ள். அரங்கா தலைவா-காவலனே, காது-மோதுகின்ற, அலைவாரி-
 தரங்கக்கடலுடுத்த, மண்-பாசமடந்தையை, வெண்கோட்டில் (கோல
 மாய்) வெள்ளியகொம்பில், வைத்து-இருத்தி, உண்டு-அருந்தி, காட்டி-
 உமிழ்ந்து, குழற்குஉள் (திரிவிக்கிரமமாய்) ஓரடிக்குள், ஆக்கியை ஒதி
 ங்கப்பணித்தாய், காது கன்னத்தில் - அலைமோதும், வார்-நெடிய, கு
 ழை-குண்டலங்கள் சிறித்த, வைதேகியை-சீதாபிராட்டியை, நின்-உன
 து, கருத்துஉருக்கும்-நெஞ்சைவாட்டி, காதலை-ஆசைக்கனியை, பிரா
 ணையினை உரபு (கண்டகன்) ஒளித்துவைத்திடும், எங்குஎன-
 யாங்குஎன்று, வானரர்-கவிகள், தேட-கண்டுபிடிக்க, விட்டாய்-அ
 னுப்பினே, இதுகைதவமே-இதுஎன்னமாய்சிமா-எ-று.

எடு

தலா கங்கை யொன்றிற் கடற்றெய்வத் தானென்றிருந்
 தலா கங்கை யொன்றிற் கடற்றெய்வத் தானென்றிருந்
 தலா கங்கை யொன்றிற் கடற்றெய்வத் தானென்றிருந்
 தலா கங்கை யொன்றிற் கடற்றெய்வத் தானென்றிருந்

இ-ள். தண்-தேளமான, அரங்கத்து-திருவர்க்கநகருடைய, மாதவ: பிள்ளைமணாளனே, ராகவா-கண்ணலே-கிருஷ்ணவதாரனே எண்ணுணை-அலகுஇடக்கூடாத, அவதாரத்தனே - சூழல்களுடையாய், தவா-கோதண்டத்திலேபூட்டிய, ஆகவக்கணை-படுகவத்துக்ருரியவாளி, ஒன்ருல்-ஒன்றினாலே, கடல்-தெய்வம்-மகாதேவன், வ: ணன் ௦ தான்தான் அஇருந்த, அராயம்-அகங்காரத்தை, தீர்த்து - ஒழித்து, தொழ(உள்ளே) வணங்க-கண்ட-பணிக், நீ-தர்ப்பைமேல், கிடந்து - சமஸித்து, தவர்-ஆக-போகியபரவன், பாவித்து - எண்ணிக்கொண்டு, என்னோயாதுகாரணத்தினாலே, தொழுதாய்(அவனைமுன்பு)பணிந்தாய்-எ-ஐ.

தாரா கணமண் ணளந்தவர் நாளன்பர் னாத்துந் துழாய்த்
தாரா கணம்புயம் போலரந் காதல மேழுக்குமா
தாரா கணமங்கையாய் பர் தாவிய தண்மலர்விழ்
தாரா கணமுநில லாகாற் திற்குழ்வளந் தானெக்குமே.

இ-ள். அன்பர்-நேசர்க்கர், சாத்தும்-சூழும், துழாய்த்தாரா-வணமாலிகையாய், கண்-விசேசனங்கள், அம்புயம்போல்-டங்கியம்உறழும், அரங்கா, தலமேழுக்கும-சபதலோடுக்குளுக்கும், ஆகாரா-ஆதாரமாயிருப்பவனே, கணமங்கையாய்-திருக்கண்ணமங்கையென்று உருப்பதியுற்றவனே, மணஅளந்த-உங்காவநீ உலகளந்தபோது, தாரா-விண்மீனினது, அணம் தொகை (எவ்வளவ்விளங்கிற்றெனில்) உமபர் - வானவர், தாவிய-சொரிந்த தண்-சேழுள்ள, மலர்-போதுகள், விழ்தாரா(னும்பரும்) விழாது, அணமும்-ஒருக்கண்ணமேனும், நில்லா (உட்படும்) நிலையுற்றிராது, காதலில்-ஊழைதரில், சூழ்-சுழலும், வளம் - மாட்சிமையை, ஓசரும்-நிகர்த்தது—எ-ஐ. தான்-அசை.

எஎ

தானந்தி யாகந் தவங்கல்வி தீர்த்தத் தழுவலவி
தானந்தி யாகந் தருமிழி பாயின தண்ணரங்கத்
தானந்தி யாகப் பகன்மறைத் தானபெயர் தந்திடுமீவ
தானந்தி யாகண் டலனநி யாப்பரந் தாமத்தையே.

இ-ள். தானம்-தானமசெய்தலும், தியாகம்-தியாகம்அளித்தலும் தவம்-விரதம்பூணுதலும், கல்வி-கலைகளபயித்தலும், தீர்த்தம்-தூய்நீராட்ப்போதலும், தழுவல்-ஆக்கினியில், அவி-அவிற்பாகம், நந்து-சொரியப்பட்ட, யாகம் மக்களுட, இழிபாயின-சிறுபதவிக்களை, தரும்-அளிக்கும், தண்-சேழுள்ள, அசையக்கான், அந்திஆக - மலைப்போதென்னபகல்பாலுவை-மறைக்கான் (ஆழியில்) மூடினவன் (அவனுடைய) பெயர்-சகஸ்திரநாமகளுள்ளன்மீ, வேதா-வாணிகேள்வனும், நந்தி.

நாரிபாடினும், ஆகண்டலன்-ரசிமணனும், அறியா-உணரக்கூடாத, பார்த்தாமத்தை, தந்திப்-அளிக்குமாம்—எ.று. தான்-அசை. எ.அ.

தாமரை மாத்திரை மூப்பம் நவானவர் தண்ணறுஞ்செந்

தாமரை மாத்திரை வந்தா டலைவரைத் தண்ணரங்க

தாமரை மாத்திரை போல்வனைந்தேற்றுத் தருப்பொருட்டால்

தாமரை மாத்திரைக் கேசங்கி னோசையித்சாய்ந்தனரே.

இ-ள். தா-தத்தும், மரை-மண்டுததுக்குள்ள, மா-மிருந்த, திரை-திரையும், மூப்பு-விருத்தமும், அற்ற-ஒழிந்த, வானவர்-கடவுள், தண்ணறும் செந்தாமரை-குளிர்ச்சியும், மணமுமுள்ள செய்யமுண்டகத்திருக்கும்-மா, இலாவண்ணிபமுள்ள, திரைவந்தாள்-ட்சிராப்திகளையை, தலைவரை-நாயகரை, தண்-சீதளமான, அரங்கம்-திருவரங்கமென்னும், தாமரை-திவ்வியகேசத்திராத்தற்றவரை, திரைமாபோல் - திரைச்சீலை யென்ன, வனைந்து-சூழ்ந்துகொண்டு, எற்று-எதிர்த்து, தருப்பொருட்டால்-கற்பகவிருட்சத்துக்காக, தாம்-நாய்கள், அரைமாத்திரைக்கே-அரைகேசனத்திலே, சங்கின்னோசையில்-பாஞ்சசன்னியத்தின் தொனியினால், சாய்ந்தவர்-மூர்ச்சையடைந்தார்கள்—எ.று. (தாமரை-நாவுகிற கானக்குதிரைபோன்ற என்னும், தா-கெடுதலும், மரை-மரணமும், என்னும் பொருள்கூறுவாருமுள்ள. எ.அ.

சாகைக்குந் தத்துத் துகிறாக் கிமாதர் தமைநகைத்தாய்
சாகைக்குந் தத்துவங் கட்டுமெட் டாய்தண் புனலரங்கே
சாகைக்குந் தத்துப் புடையாழி யேந்தறமர்ள்வெய்யோர்
சாகைக்குந் தத்து தவிர்கைக்கும் போலுமுன்சங்கற்பமே.

இ-ள் சாகை-கொம்பர் (தழைத்த) குந்தத்து-குருந்தமரத்திலே, துகில்-கலைகளை, துககி-எடுத்துக்கொண்டுபோயிருந்து, மாதர்தலை-கோவியரை, நகைத்தாய் (உன்னைத்திக்காடைபுனைந்தேற்கும் கோலத்தைக் கண்ணுற்று) முழுவலித்தவனே, சாகைக்கும்-மறைக்கும், தத்துவங் கட்டும், எட்டாய்-அகோசரமாயிருப்பவனே, தண்-தண்ணிய, புனல் (காவேரி) ஆறு-(பாயுர்) அரங்கேசர், கை-கையில், குத்த-இருக்க, துப்புடை-அடலாந்த, (அன்றிக்கே) குந்தத்து-குந்தாயுத்ததின், புடை-மருங்கில், ஆழி-சுகிரிசுழுவானே, ஏந்தல்-தரித்திருப்பது, வெய்யோர்-தீயோர், சாகைக்கும்-ஒழிவதற்கும், தமர்கள்-அடியார்கள், தத்து-விபத்துகளை, தவிர்கைக்கும்-ஈங்கவும், போலும்-லுக்கும், உன்சங்கற்பம்-கிணதுஎண்ணம்—எ.று. அ.அ.

சங்கத் தமரர் குழாத்தொடு முழவினை தான்விலங்கச்
சங்கத் தமரன்ப ராயிருப் பிரகட றுனவர்தே
சங்கத் தமரம் படவெய்த சீர்ங்கத் தனுவரங்கள்
சங்கத் தமரன் சரணே சரணென்று தாழ்த்திருமே.

இ-ள். கடல்-சப்தசாகீரங்களும், தானவர்-அசுரர்களுடைய, தேசம்-ஊர்முழுமையும், கத்த-இரைச்சலிடவும், மரம்-சப்தம்மரமரங்கள், பட-நந்தவும், எய்த-வாளிதெரீட்ட, சார்ங்கம்-சார்ங்கமென்னும், தனுவ-கோதண்டத்தையுடைய, அரங்கன்-சங்கம்-பாஞ்சசன்னியத்தின், தமரன்-முழங்கத்தையுடையவன், (அன்றிக்கே) சங்கம்-நாவலர்களை, தமரன்-தாசராகவுடையவன், (அவனது) சரணே-திருவடிகளே, சரணென்று-தஞ்சமென, தாழ்த்திரும்-காழற்றிருங்கள், சங்கத்து (பரமபதத்தைப் பிரியாது) சூடியிருத்தலையுடைய, அமரர்குழாத்தொடும்-நித்தியஞ்ஞான-தழுக்த்துடனே, ஊழவினை-பூர்வசன்மம், விலங்க-அகழ், சங்கத்து (அவர்கள்) அவையில், அமர்-பொருந்தும், அன்பராய்-நேசராய், இருப்பிர்-எ-று. தான்-அசை. அக

இருந்தே னுகமுட வன்வரை நோக்கி யிருப்பதுபோல்
இருந்தே னுகந்தனை வைகுந்த நோக்கி யெதிர்பொருங்கேள்
இருந்தே னுகனும் படவதைத்தாய் வெண்ணையாமத்தொளித்து
இருந்தே னுகாரங் காகா னுநாளினியென்றருளே.

இ-ள். எதிர்பொரும்-மலைத்துயுத்தம்புரியும், கேளிரும்-தமர்களும், தேனுசனும்-தேனுகாசனும், படவிய-வதைத்தாய்-சங்கரித்தவனே, யாமத்து-நடிச்சாமத்திலே, வெண்ணைய்-நவந்தத்தை ஒளித்திருந்து (ஆயர்மனையில் பதுங்கிக்கொண்டு இருந்து, துகர்-உண்ணும், அரங்கா, இரும்-பெருமையுற்ற, தேன், உக-சிந்த, முடவன், வரை-பர்வதத்தை, நோக்கி-பார்த்துக்கொண்டே, இருப்பதுபோல், உனைஉகந்து-நின்னைவியந்து, வைகுந்தம்நோக்கி பரமபதத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தேன் (இதுவரைக்கும்) இருந்தனன், காணும்நாள்-இனியென்று (உன்னை) தரிசிக்கும்காலம்இனி குறுகிற்று, என. அருள் (சேனைவசதித்து) அருள்-எ-று.

அரும்பா கவதரிக் கும்பெய ராய்புன் ளரசினுக்கோர்
அரும்பா கவதரந் துப்பனை யாயரங்கா வெனவுண்
அரும்பா கவதர்பத்திர்த்தங்கொள்ளா தடிகள்கொப்புள்
அரும்பா கவதர் தெ லைப்பார் கல்லார்ங்குக யாதற்க;

இ-ள். அரும்பாகு - துதிப்பவர்களில்) துண்ணியஇரதம், அவதரிக்
கும்-சுரக்கும், பெயராய் - நாமங்கனையுடையவனே, புள் அரகினுக்கு
ககராசனானபெரியதிருவடிக்கு, ஓரரும்பாக உணர்த்தம்கரியவலலா, அத
ரம் இதழ், துப்புஅனைவராய் - துகிர்அன்னவனே, அரங்கா, எனஉண்
ரும்-என்று (அவனே) தியானிக்கும், பாகவதர்-பரமபாகவதர்களுடை
ய; பத்திர்த்தகன்மொள்ளாது, ப்ரீபாததிர்த்தம்எற்காது, அடிகள்-உள்ளந்
கால், கொப்புக்கள் அரும்புஆக-கொப்புளிக்க, அதர்தொலைப்பார்-தூரவ
ழிகள் (யாத்திரைசெய்து) முடிப்பார், கல்லார்-கயவர், கங்கைஆடுதற்
கு-கங்காஸ்நானஞ் செய்யும்பொருட்டு-எ-று.

ஆடுமுன் னீர்முதற் தீர்த்தத்தி னுலரு மாதவத்தால்

ஆடுமுன் னீர்மறை வேள்வியி னுலண்ட ராயுடன்மாறு 0

ஆடுமுன் னீரது மாயையி னுலென் றரங்கனைக் கொண்டி 0

ஆடுமுன் னீர்செய்த பாவமும் போய்முத்த ராம்வண்ணமே.

இ-ள். ஆடும்-முழ்கும், முநீர்முதல்-சமுத்திரமுதலாகிய, தீர்த்தத்
தினால்-பரிசுத்தஜலங்களாலும், அரும்-அரிய, மாதவத்தால்-மகாதவங்க
ளாலும், ஆடு-அசுத்தை, முன், ஈர்-வெட்டும், மறை - வேதவிதியால்
செய்யும், வேள்வியினால் - மகங்களினாலும், அண்டாஆய் (நரஜன்மம்
போய்) வானவர்ஆக. உடல்-யாக்கையானது, மாறாடும் - வேற்றுமையு
றும், அது - அப்படிப்பேதப்படுவது, மாயையினால்என்று (விஷ்ணு)
மாயையாலென, உன்னீர் - நினைக்கிறீர் (அங்நன்ம வினையழலாது)
முன்-ஜென்மாந்தரத்திலே, நீர் - நீங்கள், செய்த - இயற்றிய, பாவமும்
போய் தீவினைகளும்அற்று, முத்தர்-முத்திக்குரியவர், ஆம்வண்ணம்-
ஆகுமபடிக்கு, அரங்கனை, கொண்டாடும்-பரவுமின்-எ-று.

வண்ணங் கலிவஞ்சி வெண்பா வகவல் வகைதொடுத்தோர்

வண்ணங் கலிகெட வேண்டுமென் றேமக்கண் மாட்டுனாயேன்

வண்ணங் கலிகடல் போல்வா னரங்கள் வகுளச்செல்வன்

வண்ணங் கலியன் புகழ்தா ளெனக்கென்று மாநிதியே.

இ-ள். வண்ணம் - கலிவஞ்சி வெண்பா அகவல், வகை (இவைமுத
லியபாவினதும்-பாவிணங்களினதும்) கூறுபாட்டினை, தொடுத்து யாப்
புறச்செய்து, ஓர்வண்ணம்-ஒருவிதமாக, கலிகெட-நீலகுரவுநீங்க, வே
ண்டும்என்று, மக்கண்மாட்டுனாயேன் - மானிடம்பாடகில்லேன், வண்
ணம்-திருமேனி, கலிகடல்போல்வான்-குணா ஆழியன்னவன், அரங்கள்
(அவனது) வகுளச்செல்வன் மகிழலங்கற்சட்டகோபன், வண் - வளமை

கலியன்-பரகர்லன் (முதலியபன்னிருவர்) புகழ்-பூவும்; தாள்-திருவடி-
களே-எனக்குள்ளும், மாநிதி-இரும்பனமாம. (அரு)

மாண கவரு நிருத்தபுன் மாயையின் மங்கையென்னு
மாண கவரு மணியைமூன் வீங்கினன் மாயனென்பார்
மாண கவரும் பலர்சோ லேசுமு மதிலரங்கா
மாண கவரு மதுவே யதுவுநின் மாயமன்றே.

இ ள் மாயன் - ஆச்சரிபபூதனான இராமன், மான்ஆக (பொன்) உ-
ழையென-வரும்-நிருதன் மாரீசனென்னும்) அரக்கனது-புன்மாயை
யின்-புல்லியமாயைக்குட்பட்டு, மங்கை என்னும்பெண் (அரசு) என்
றிசைக்கப்படும், மா-மகத்தான, அரும்-விடைத்தற்குரிய, நாகமணியை-
நாகரத்தினம் (போலும் சீதாபிராட்டியை) முன்பண்பு, நீங்கினன்-பிரிந்
தான், என்பார், மால்-உன்னதமான, நாகம்-புன்னையினது, அரும்பு-மு-
கைகள், அலர்-கட்டவிழ்க்கும், சோலைசூழும்-தண்டலையுமித்த, மதில்-
அரங்காபிரகாரங்கள்பொருந்திய அரங்கமாநகருளானே, கா (அடியார்க
ளது) ஜிசுவை மால்-ஆசையுடன், கவரும்-கிரகிக்கபட்ட, அமுதே-
அமித்தனனவனே, அதுவும்-அப்படி நீமயங்கியதும் 0 இந்தமூடர்கள்
அப்படிச்சொல்வதும் 0 கின்மாயம்அன்றே-உனதுமாயையல்லவே.()

மாயா தவர்தலை வவரம் காவட மாமதுரை
மாயா தவரன்டர் வந்தடைந் தான்மழு வாளிபிர
மாயா தவர்செய்வர் முந்நூல் செந்நூல்கொண்ட வண்ணமொப்ப
மாயா தவரத் தனைக்குடல் கோத்ததுன் வாணகமே

இ-ள். மா-பெருமையுற்ற, யாதவர்தலைவா-அண்டர்குலத்துக்கதிபதி
யே, அரங்கா, மாவடமதுரைமாயா - பெரிதான வடமதுரையிற்பிறங்க
ஆச்சரியகுணங்களுள்ளவனே, தவா-இருடிகள், அண்டர்-உமபர்(முத-
லியவர்) வந்துஅடைந்தால் ஒருவனுக்கு அஞ்சி அடைக்கலம்புகுந்
தால், மழுவாளி-அழிலந்தியும், பிரமர் அயனும் (ஆகிய) அவர்-அவ்
விரும்-யாதுசெய்வர் (அவனை) என்னபண்ணுவார்கள் (ஆனால்) முந்
நூல் (நினதுமாற்பகம்விளங்கிய, முப்புரிநூல், செய்தூல்கொண்டவண்
ணம்-சிவந்தநூலுடைய, சிறத்தை-சிவப்புசிறத்தை 0 ஒப்ப-பொருவ-
மாயாத-அச்சுதமான, அழிவில்லாத 0 வரத்தனை-வரங்களையுடையஇர

ணியனுடைய, குடல்-குடரை, உன்-நினது, வாள்-ஒளியிலாவிய-நகம்"
உகிர்-கோத்து (பிடுங்கி) அணிந்தது—எ-று. (அள)

(துன்பம்வந்தகாலத்தில் தேவரும் இரூடியரும் சிவனைப்போயநி
க்க அவன் தன்னாலொன்றுமாகாமல் பிரமனையநிக்க அவனும்அங்கன
மே விஷ்ணுவைச்சரணைய்த அப்பொழுது அவர் இவர்களுக்கு அபய
ஸ்தங்கொடுப்பது வழக்கம் அதற்கு இரணியன்விஷயமும் ஓர் உதார
மாகையால் அதையெடுத்துச்சொன்னார்.)

நகமுண் டகந்தரித் தாற்கருண் மாயர்க்கு ஞாலமுந்ரீர்
நகமுண் டகமகிழ்ந் தார்க்கடித்யேமென்மி னங்கதிவா
நகமுண் டகம்பர னென்னு தரங்கனை நாடிலய
நகமுண் டகமலர் தான்குவி யாது நடுக்குளத்தே.

இ-ள். நகம்-உகிரால், உண்ட-மின்னுண்ட, கம்-சிரத்தை, தரித்தார்
க்கு-எந்தியசிலனுக்கு, அருள்-கருணைசெய்யும், மாயர்க்கு-ஆச்சரியபூ
தனுக்கு; ஞாலம்-புவனங்களையும், முந்ரீர் - சமுத்திரங்களையும், நகம்-
பருப்பதங்களையும், உண்டு-விழுங்கி, அகம்மகிழ்தாரக்கு-மனம்களித்
தவர்க்கு, அடியேம்-தாசர்களாயினோம், என்மின் - என்றுசொல்லுங்
கள், நற்கதி-சிரோஷ்டமுள்ளபதவியாகிய-வானகம்-திருநாமி-உண்டு-சித்
திக்கும்-அகம்பரனென்னுது-யாண்டான்பரவானுவன் ிஎன்னுமல்-அரங்
கனை-நாடில்-நணுகினால்-அயன்-பிரமனது, நகு-விளங்குகிற, அம்-சுந்த
ரமுள்ள, முண்டகமலர்-தாமரைக்கை, உம்-நடுக்குளத்தே, நுங்களது
நெற்றியின்மத்தியிலே-குவியாது, முகுளியாது—எ-று

(முண்டகமலர்என்பது உவமைஆகுபெயர்-அது நெற்றியில்குவி
யாதுஎன்பது பிரமன் தன்கையைக்குவித் துங்கள்நெற்றிமையத்தில் உ
ங்களுக்கு மறுபடியும்பிறக்க விதிவிதிக்கான் என்பதுகருத்து) (அஅ)

குளப்படி நெய்யடி சிற்கொத்த தோகொள்ளப் பற்றியதோ
குளப்படி யிற்றிங்கள் சேரரங் காகோ லமாயவன்றுன்
குளப்படி காட்டும் பிறைமறுப் போலொரு கோட்டிருந்து
குளப்படி யின்னகத் துட்பரல் போன்ற குவலையிமே.

இ-ள். குளம்-வானியின், படியின் - சோபானங்களால், திங்கள்சேர்-
சந்திரன்போலும் (புட்கரணியையுடைய) அரங்கா - திருவரங்கமுடை
யாய், கோலம்ஆயஅன்று-வராகஅவதாரங்கொண்டபோது, உன்-நின
து, குளம்படி-நெற்றியைப்போல், காட்டும்-தோன்றும், பிறை-குழவி

த்திங்களின்-மறுப்போல் - களங்கமென்ன ஒரு (உனது) அதுமொன
கோட்டு-மறுப்பில்-இருந்து, குளப்பு-குளம்புடைய, அடியின் அகத்து
ள்-உள்ளங்காலில்-பரல்போன்ற பருக்கைக்கல்பிகர்த்த, குவலயம்-உலக
மானது (உண்டவநாளில்) படி - ஒருபடியளவுகொண்ட, குளம்-சர்க்
கரையும், நெய்-ஆகாரமும் (கலந்த) அடிசிற்கு - பொங்கலுக்கு, ஒத்த
தோ-நிகர்த்ததோ (அல்லது) கொள்ளப்பற்றிய தோ - வயிறுநிறையப்
போதுமாயிற்றோ—எ-று. (அக)

குவலையஞ் சூழ்கடல் காயா மரகதங் கொண்டனெய்தல்
குவலயங் கண்டன்பர் நைவரென் றுற்றோற்ற வாணற்ருவா
குவலைய நேமிதொட் டாயரங் காகொடுப லபிழப்பா
குவலையங் கதறுனைக காணிலென்னுங்கொல் குறிப்பவர்க்கே.

இ-ள். கொற்றம்-வென்றியுடைய-வாணற்கு, வாசு - புலங்கள், அலைய-
ய-ஞெகிழ-நேமிதொட்டாய் - சககரப்பிரதியாகஞ்செய்தனை அரங்கா,
குவலையம்-நேமிவட்டத்தை, பூமியை 0 சூழ்-வளைந்திருக்கும், கடல்-
நீராழி-காயா-பூவை, மரகதம்-நீலமணி, கொண்டல்-களமேகம். நெய்
தல்-ஆம்பல், குவலயம்-நீலோற்பலம், கண்டு - கண்ணுற்று, அன்பர்-
நின் அடியார்கள், நைவர்என்றால் (நின்படிவத்தை அன்னவைநினைப்பூ
ட்டலின்) சிந்தை-உருகுவாரெனில், கொடும்-கொடிய, பல்-நறில்லாத,
பிறப்பாகு-சென்மமாயி, வலை-கண்ணியினின்றும், அற்று-நீங்கி, அங்
கு-அந்தத்திருநாமணிமண்டபத்திலே, உனை-தேவாரை, காணில்-தரி
சித்தால், அவர்க்கு - குறிப்பு என் ஆம் கொல் - நெஞ்சு-என்ன ஆகு
மோ—எ-று. (கய)

குறியா னைச்செங்க ணெடியா னைவானவர் கோவைச்சுகக
குறியா னைவித்த திருவரங் கேசனைக் கூவிரின்று
குறியா னைகாத்தவனைப் பாடினென்கொடிகூப்பிடி னுங்
குறியா னையப்பவர்போற் கொடிவன்சொலுங் கொள்வனென்றே.

இ-ள். குறியானை-வாமனை, செங்கண்-செந்தாமரைபோலும்-திருந
யனங்கையுடைய, நெடியானை-திரிவிக்கிரமனை, வானவர்கோவை-தே
வேந்திரனை, சங்கக்குறியால்-பாஞ்சசன்னியத்தின் முழக்கத்தினால், நை
வித்த-வாட்டிய, திரு-அரங்கேசனை, கூவிரின்று - விளிந்து, குறி சிந்
திக்கும், யானை-கஜேந்திராழ்வானை, காத்தவனை-அளித்தவனை, கொடி-

காக்கை, கூப்பிடினும்-கத்தினாலும், குறியா (அதையும்நல்ல) சகுண
மென, நயப்பவர்போல்-விரும்பிக்கொள்பவர்போல, கொடியேன்சொல்
லும்-திருவெனதுசொற்களையும், கொள்வனென்று-அங்கீகரிப்பா'னென,
பாடினென்—எ-று. (சு௧)

வனத்திற் சிலம்பி விடுதா லுட்பட்டு மசகமெய்த்த
வனத்திற்சிலம்பின போற்பிணிவாய்ப்பட்டென் வாய்புலம்பின்
வனத்திற்சிலம்பின் குரலன்னம் வாழு மரங்கனிப்பு
வனத்திற்சிலம்பின் குரலன்னம் வாழு மரங்கனிப்பு விட்டே.

இ ள். மசகம்-கொசுகானது, வனத்தில் - அடவியில், சிலம்பிவிடும்-
ஊரணநாயிழைக்கும், நாலுள்பட்டு-தந்தில்சிககி-மெய்த்தவனத்தில்-
உடல்தவிப்பினால்-சிலம்பினபோல்-அரற்றினவைபோல் - பிணிவாய்ப்
பட்டு-நோய்க்கண் அடப்பட்டு, என்வாய், புலம்பின்-அழுங்கினால், வன
த்தில்-புனலில், சிலம்பின்-சில்லரியின், தாபுரத்தின் 0 குரல்-ஒலியினை
யுடைய, அன்னம் ஓதிமப்பறவைகள், வாழும்-அமரும், அரங்கன்-திரு
வரங்கநகரான், இப்புலனத்தில்-இந்தமேதனியில், சிலம்பில்நின்றான்-
திருமலையில்நிற்பவன், உம்பர்-வானவர், வாழ்த்தைவிட்டு-மங்களவாழ்
த்தைவிடுத்து, கேட்குமோ-செவியுறுவன—எ-று. (சு௨)

விடத்தேநாமன்னும் வனப்பாழ்ந்தினன்றுள் வெம்பாம்புபற்றும்
விடத்தேநாரைவாய்வண்டு தேன்வேட்டல்போல் விசித்துக்கொடுபோய்
விடத்தேநாரையில்வெங்கட் கூற்றையெண்ணுதெண்ணும் வேட்கையெ
ல்லாம், விடத்தேநாரையுரக் கன்றிருத்தாளில் விழுநெஞ்சமே.

இ-ள். நெஞ்சமே-மனமே, விடத்தேரை - விடத்தேரின் தூற்றினை.
மன்னும் (படர்ந்து இருக்கப்பெற்ற, வனம்-கானகத்திலுள்ள, பாழ்ந்
தினன்றுள் - பாழடைந்தகூபத்திலே, வெம்-கொடிய, பாம்பு-நாகம், பற்
றும்-பிடித்திருக்கும், விடம்-நஞ்சேறிய, தேரை-பிலவங்கத்தினுடைய,
வாய்வண்டு-வாயில் அகப்பட்டகரும்பு, தேன்-மகரத்தத்தை, வேட்டல்
போல்-அவாவுதலென்ன, விசித்துக்கொடுபோய்விட-இழுத்துக்கொண்
டேக, தேர்-எண்ணும், அயில்-வேலினையும், வெங்கண்-கொடுமுள்ள
திருக்குளையுமுடைய, கூற்றை-அந்தகனை, எண்ணுது மதியாமல், எ
ண்ணும்-கருதும், வேட்கையெல்லாம் - பாசங்களாய்வும், விடு-நீக்கு,

அத்தேனா-அந்தஇரதத்தை, ஊர்-கடாவும், அரங்கன், திருத்தாளில்-
திருவழியில், விழு-சோ—எ-று. (கூடு)

விழுங்குன் நசைச்சுவர் நீர்மலங் கோழைவெம் பித்தொடுங்க
விழுங்கு னரம்புறி யென்பே ணிதோற்சட்டை வீழ்ந்துநொந்த
விழுங்குந் தலாரழப் படையிற் போய்ச்சுடும் வெய்யசெந்தீ
விழுங்குன நோய்க்குழல் வேண்டேனரங்க விமானத்தனே.

இ-ள். விழுங்கு (நாய்நரிமுதலியவை, கவ்வும், ஊன்தசை-ஊனென
மெபுலாலொடுமுகடிய, சுவர், நீர், மலம், கோழை சிலேஷ்மம், வெம்
வெவ்விய, பித்தொடும்-பித்தத்துடன்முகடிய கவிழும்-தலைகீழாகத்தக்க
கூன், நரம்புஉறி-தாதுகளாலாயதூக்கு, என்புஏணி-அஸ்திகளாலமை
த்தகடவை, தோல்சட்டை-சருமத்தாலாகியஅங்கி, வீழ்ந்து-தரையில்
புரண்டு, நொந்து-மனதைனைந்து, அவிழும்கூந்தலார்-விரித்தஅளகபா
ரத்தையுடையவனைவிபர், அழ கலுழ, படையில், போய் (மயானஞ்)
சென்றுசுடும்-தகனஞ்செய்யும், வெய்ய-சுவாலைகள்வீசும், செம்-சிவந்த
நிறமுடைய, நீ-அக்கினியில், விழும-சேரும், கூன்-கோட்டமுடைய,
நோய்-பிணிகள் (குடிகொள்ளும்) குழல்-சிலகிரகம் (இதனை வேண்
டேன்-விரும்புகில்லேன், அரங்கவிமானத்தனே-ரங்கவிமானத்தில்கண்
படுப்பவனே—எ-று. (கூன்என்பது - அடியற்ற ஓர்விதப்பாண்டத்தி
ன்பெயர்.) (கூசு)

மானத்து வண்ட லுழுவோ ரெழுத்தின் வடிவுற்றசீ
மானத்து வண்ட வினையா ளராயினு மால்வளர்வி
மானத்து வண்டல மாமரங் கம்வழி யாவரினு
மானத்து வண்ட-மர் தாரண்ட ராமபதம் வாய்க்குமங்கே

இ-ள். மான்-உன்னதமான, நத்து-வனையானது, வண்டம்-அள்ளவி
லே, உழ-தவழ, ஓரெழுத்தின்-ஒருஅட்சரத்தின், வடிவு-உற்றஉருவம்
உண்டாகிய, சீர்-சித்ப்பினை, மான-ஒக்க, துவண்ட-நலிந்த, வினையா
ர்ஆயினும்-கர்மிகளானாலும், மால்-விஷ்ணு, வளர் - கண்வளரும்-விமா
னத்து (சொன்ன) விமானத்தைஉடையவண்-யாணர்பொருந்திய, தல
ம்-ஆம்-திருப்பதியாகிய, அரங்கம் - வழியாவரினும், சீரங்கமார்க்கமாய்
வந்தபோதிலும், மானத்து - பெருமைபொருந்திய, வண்டுஅமர்-அளி
கள்பொருந்திய, தார்அண்டர் தொங்கல் (புனைந்திருக்கும்) நித்தியசூரி
கள், ஆம்-ஆகும், பதம்-கறி, வாய்க்கும் சித்திக்கும், அங்கு - அசை
—எ-று. (கூடு)

அங்காக் கைக்கேமங்கைக் கீந்தா னரங்க வவனிக்குவாய்
அங்காக் கைக்கேபசித் தநீனி கவேழுத்தி யாக்கித்துயர்
அங்காக் கைக்கேசிலர் வேறேதொழுவ ரருந்திரவிய்
அங்காக் கைக்கேதனத் தாடரு மோதிரு வன்றியிலே.

இ-ள் அம்-அழகிய, கா-கற்பகத்தருவை, மங்கைக்குச் சத்தியபாமை
க்கு, கைக்குநந்தான்-கரத்தில் அளித்தவன், அரங்கன், அவனிக்கு-உல
குக்கு, வாய்-திருவதரத்தை, அங்காக்கைக்கு - அண்ணாக்கும்வளவு,
பசித்தான்-பசித்தவன், நிற்க-அவனன்றியில், சிலர் அனேகர், முத்தி
யாக்கி-நந்தி அளித்து, துயரங்காக்கைக்குவிபத்துகள் (வாராது) அளி
க்க, வேறேதொழுவர்-புறந்தொழுவர், சில்லரைதெய்வங்களைப் பணி
வார் 0 அருந்திரவியம்-கிடத்தற்கரிய ஆக்கத்தை, திருஅன்றியில்-இல
கூடாமி அல்லாமல், காக்கைக்கேதனத்தான்- வாயசக்கொடியையுடைய
முதேவி, தருமோ-கொடுப்பாளோ—எ-று. (சுசு)

அன்றே யடைய வுனக்கேயடிமைபென் றாய்ந்துணர்ந்தார்
அன்றே யடையப் பரிவா ருனையரங் காவனத்தில்
அன்றே யடைய யயில்வோ ருமீதறி யாரறிஞர்
அன்றே யடையைப் புலனா லுன்கில்லை யாங்கவர்க்கே.

இ-ள். அரங்கா-அன்றே (உலகில்ஜன்மித்த) போதே, அடைய-அட
ங்கலும், தாமும்-தமதுடைமையும் 0 உனக்கே, அடிமையென்று-தாச
த்துவம்பூண்டிருத்தலாய், ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து, உணர்ந்தார்-அன்றே
அறிந்தவர் அல்லவா, உனே, அடையப்படுவார்-சேருமவர், வனத்து-கா
னில், இயன்று-உறைந்து, ஏய் (மரத்தில்) பொருந்திய, அடை-இலை
(முதலியவற்றை) அயில்வோரும்-புசிப்பவரும், ஈதறியார்-இதனை உண
ரவில்லாரெனில், அறிஞர்-அன்று-ஞானியர் அல்ல, அடை-காலலிலிடப்
பட்ட, ஐம்புலனாலும்-பஞ்சேந்திரியங்களாலும், அவர்க்கு, நன்கு-பய
ன், இல்லை-ஆங்கு-அசை—எ-று. (சுசு)

ஆங்காரமயின்னைத் தோய்மார் பரங்க னீளயினையுண்டு 0
ஆங்காரமானில முண்டாற்குத்தொண்டனில் வண்டத்தப்பால்
ஆங்காரமன்பகு திப்புறம்பேயமு தாற்றிற்படிந்து 0
ஆங்காரமானடி காண்பேவவன்ற னருள்சிறித்தே.

இ-ள். ஆம்-நீர் (உண்ட) கார்-கொண்டலினது, அம்-ஆ-அழகு ஆக,
சுந்தரம்போல 0 மின்னை-பிராட்டியாரை, தோய்-படிந்திருக்கப்பெற்ற,

மார்பு-வட்சஸ்தலமுடைய, அரங்கன்-அனையினை, ததியை - உண்டாம் கு-புசித்ததுபோல, ஆர (குறைபட்டவயிற்று) நிரம்ப, மால்-பெரிய, நிலம்-புவனத்தையும், உண்டார்க்கு-அமுதுசெய்தவர்க்கு, தொண்டன்-அடியன் ஆயினேன் (ஆகையால்) இவ்வுண்டத்தப்பால்-இந்தவுண்டகோளகைக்கப்புறத்தில், ஆங்காரமான் (யான் எனதென்னும்) ஆங்காரமமகாரங்கனையுடைய, பகுதிப்புறம்போய்-பிரகிருதியைவிட்டுநீங்கி, அமுதுஆற்றில்படிந்து-விரசாந்தியில்தோய்ந்து, ஆங்கு-அவ்விடத்தில், ஆர்-எழுந்தருளிய, அம்மான்-சுவாமியினது, அடி-நிருவடிகளை, அவன்தன் அருள்-அவனுடையகருணையை, சிந்தித்து-தியானஞ்செய்து, காண்பேன்-தரிசிப்பேன்—எ-று. (சுஅ)

சிந்தா குலமுய்யக் குன்றெதித் தாய்தென் னரங்ககற்றுத்
சிந்தா குலகம் படைத்தளித் தாய்லென்து சென்றிரந்த
சிந்தா குலவுசெல் வந்தத்தை தாய்குரு தெய்வமுநீ
சிந்தா குலமடைந் தேனடி யேன்சென்மந் தீர்த்தருளே.

இ-ள். சிந்து-பரவிய, ஆகுலம்-ஆனநிரை, உய்ய - உயிர்உற்றிருக்க, குன்றுஎதித்தாய்-வெற்பெய்தத்தவனே, தென் அரங்க-நிருவரங்கமுடையாய்-சுற்றும், சிந்துஆகு-அம்பரம்ஆகிய, உலகம் - மேநிலையை, படைத்து-சிருஷ்டித்து, அளித்தாய் - ரட்சித்தவனேசென்று (மாவலிபால்) எய்தி, நிலம் (மூன்றடி) மண்ணை, இரந்த-ஏற்ற, சிந்தா-மணிக்குறளனே, குலவு-பாராட்டத்தக்க, செல்வம்-சம்பத்தும், தந்தை - பிதாவும் தாய்-மாதாவும், குரு-ஆசாரியரும், தெய்வமும்-குலதேவதையும், நீ நீயே, சிந்தாகுலம்அடைந்தேன் - மனவியாகுலம்உற்றனன் (ஆகையினால்) அடியேன்-தாசபூதனாகியஎனது, சென்மம்-பிறப்பை, தீர்த்து-ஒழித்து, அருள் (இனியாராமல்) கிருபைசெய்—எ-று. (சுசு)

தீரத் தரங்கப் பவநோய் துடைத்தென்னைத் தேவவொடுந்
தீரத் தரங்கப் பணிகரப் பவைத்த செயலென்பதோர்
தீரத் தரங்க வபயமமன் றூர்க்குந் திரைப்பொன்னிருழ்
தீரத் தரங்கன் சிலம்பார்ந்த செய்ய திருவடையே.

இ-ள். அத்தர்அங்க-பிரமருத்திராநியர் (வாமும்) மேனியாய், அபயம்-அடைக்கலம், என்று-என்பதுபோல, ஆர்க்கும் - ஆரவாரிக்கும், திரை-அலைகளையுடைய, பொன்னி-தென்றிருக்காவேரியாறு, குழி-குழிந்த, தீரத்து-வரம்பினையுடைய, அரங்கன்-சிலம்புஆர்ந்த-நாபுரம்அ

சு.அ

திருவரங்கத்தந்தாதி.

ணிர்த, செய்ப-செந்தாமரைபோலும், திருவடி - சிறப்புற்றபாதங்கள்,
தரங்கம்-சாகரம்போலும், பவநோய் - சென்மப்பிணியை, தீர-ஒழிய,
தடைத்து-அரித்து, என்னை-அடியேனே, தேவரோடும் - நித்திரைசூரிக
ருடன்கூடி, தீர்த்து-தெரியத்துடன், அரங்கப்பணி (மோட்ச) வீட்
டினவேலைகளை காப்பவைத்த-பண்ணுவித்த, செயலென்பது-செய்கை
யினை, ஓர்தீர்-அறியுங்கள்—எ-று. (ரா)

பணவா ளாவி னரங்கே சர்தாளிற் பருநிலனை
ரிணவா ளஞ்சாரங்கம் கதைதோளிற்சாத்நீன னீணிலமேற்
குணவா ளாரம்பட்டர்க் கேழேழ் பிறப்புற் குடியடியான்
மணவாள தாசன் யமகவந் தாதி வனைந்தனனை.

இ-ள். பருநிலை, வளை-பாஞ்சசன்னியர், ரிணம் (மாற்றலின்)
நெய்தோய்க்க, வாய்-நாத்தகம், அம்-சுந்தராமான, சாரங்கம்-கதை-தண்
டம், தோளில்நாத்தினன் (ஆகியபஞ்ச) சமுஸ்காரங்களையும்பெற்றவ
ரும், நீள்நிலமமேல்-நெய்மபுவியில், குணவாளர்ஆம்-நறகுணம்படை
த்தவர்ஆகிய, பட்டாக்கு, ஏழ்எழ பிறப்பும்குடிஅடிபான் - பரிணைஞ்
தலைமுறைகளும் திதாண்டிபட்டவரும்ஆகிய, மணவாளதாசன் - திவ்ய
கவிப்பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்குள்ளன்பவர், பணம் - ஆயிரம்சிரங்களை
யுடைய, வாள-வாய், அருநிலை-திருவனந்தாழ்வானில (கண்படுக்கு
ம்) அரங்கேசர்நெய்வனங்களைநெய், தாளில்-திருவடியில், யமகஅ
ந்தாதி-தன்-குடினை—எ-று. (ராக)

அழகியமணவாளதாசர் திருவடிகளேசரணம்.

7/336

